II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK 468/2014/EU RENDELETE

(2014. április 16.)

az Egységes Felügyeleti Mechanizmuson belül az Európai Központi Bank és az illetékes nemzeti hatóságok, valamint a kijelölt nemzeti hatóságok közötti együttműködési keretrendszer létrehozásáról (SSM-keretrendelet)

(EKB/2014/17)

AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK KORMÁNYZÓTANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 127. cikke (6) bekezdésére és 132. cikkére,

tekintettel a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank Alapokmányára és különösen annak 34. cikkére,

tekintettel az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló, 2013. október 15-i 1024/2013/EU tanácsi rendeletre [1] és különösen annak 4. cikke (3) bekezdésére, 6. cikkére és 33. cikkének (2) bekezdésére,

Tekintettel az Európai Parlament és az Európai Központi Bank között létrejött, az egységes felügyeleti mechanizmus keretében az EKB-ra háruló feladatok ellátása során alkalmazandó demokratikus elszámoltathatóság és felügyelet gyakorlati feltételeiről szóló intézményközi megállapodásra [2],

tekintettel az 1024/2013/EU rendelet 4. cikkének (3) bekezdésével összhangban lefolytatott nyilvános konzultációra és elemzésre,

tekintettel a felügyeleti testület javaslatára, valamint az illetékes nemzeti hatóságokkal folytatott konzultációjára,

mivel:

(1) Az 1024/2013/EU rendelet (a továbbiakban: az SSM-rendelet) létrehozza az Európai Központi Bankból („EKB”) és a részt vevő tagállamok illetékes nemzeti hatóságaiból („INH”) álló egységes felügyeleti mechanizmust (SSM).

(2) Az SSM-rendelet 6. cikkének keretén belül az EKB kizárólagos hatáskörébe tartoznak a rendelet 4. cikkével ráruházott mikroprudenciális feladatok a mechanizmusban részt vevő tagállamokban székhellyel rendelkező hitelintézetek vonatkozásában. Az SSM-rendelet 6. cikkében meghatározott felelősségek és eljárások alapján az EKB felelős az SSM eredményes és egységes működéséért, és a rendszer működésének felvigyázásáért.

(3) Minden esetben, amikor ez indokolt – az SSM-rendeletben ráruházott feladatok tekintetében az EKB-t terhelő felelősség és elszámoltathatóság sérelme nélkül – az INH-k az SSM-rendeletben és e rendeletben megállapított feltételek mellett kötelesek támogatást nyújtani az EKB-nak az SSM-rendelet 4. cikkében említett, az összes

[1] HL L 287., 2013.10.29., 63. o.
[2] HL L 320., 2013.11.30., 1. o.

hitelintézethez kapcsolódó feladatokat érintő bármilyen intézkedés előkészítésében és végrehajtásában, beleértve az ellenőrzési tevékenységekben való részvételt is. Ebből a célból az INH-knak az SSM-rendelet 4. cikkében említett feladatok ellátása során követniük kell az EKB által adott utasításokat.

(4) Az EKB-nak, az INH-knak és a kijelölt nemzeti hatóságoknak („KNH-k") kell ellátniuk az SSM-rendelet 5. cikkében említett makroprudenciális feladatokat, és követniük kell az említett rendeletben, ebben a rendeletben és a vonatkozó uniós jogszabályokban előírt koordinációs eljárásokat, az eurorendszer és az Európai Rendszerkockázati Testület szerepkörének sérelme nélkül.

(5) Az SSM-en belül az EKB és az INH felügyeleti feladatai az SSM hatálya alá tartozó szervezetek jelentősége alapján kerülnek kiosztásra. Ez a rendelet határozza meg különösen e jelentőség értékelésének konkrét módszertanát, az SSM-rendelet 6. cikkének (7) bekezdésében előírtak szerint. Az EKB közvetlen felügyeleti hatáskörökkel rendelkezik a mechanizmusban részt vevő tagállamban bejegyzett hitelintézetek, pénzügyi holdingtársaságok vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságok feletti felügyelet vonatkozásában, illetve az olyan hitelintézeteknek a mechanizmusban részt vevő tagállamban bejegyzett jelentős fiókja feletti felügyelet vonatkozásában, amelyeknek a székhelye a mechanizmusban részt nem vevő tagállamban van. Az INH-k felelnek a kevésbé jelentős szervezetek közvetlen felügyeletéért, az EKB arra vonatkozó döntés tekintetében fennálló hatáskörének sérelme nélkül, hogy konkrét esetekben közvetlenül felügyelje ezeket a szervezeteket, amennyiben az a magas színvonalú felügyelet biztosításához szükséges.

(6) Az uniós jogszabályok szankciók területén bekövetkezett legújabb fejleményeinek és az Emberi Jogok Európai Bíróságának a vizsgálati és döntéshozatali szakasz elkülönülése elvével kapcsolatos ítélkezési gyakorlatának figyelembevételére egy független vizsgálati egység jön létre az EKB-n belül, amelynek feladata lesz a felügyeleti szabályok és határozatok megsértésének autonóm vizsgálata.

(7) Az SSM-rendelet 6. cikkének (7) bekezdése kimondja, hogy az EKB-nak az INH-kkal konzultálva, a felügyeleti testület javaslata alapján kell elfogadniuk és közzétenniük az EKB és az INH-k SSM-en belüli együttműködése gyakorlati részletes szabályainak tartalmazó keretrendszert.

(8) Az SSM-rendelet 33. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy az EKB-nak rendeletek és határozatok révén kell közzétennie az említett rendeletben ráruházott feladatok végrehajtására vonatkozó részletes operatív rendelkezéseket. Ez a rendelet tartalmazza a 33. cikk (2) bekezdését az EKB és az INH-k SSM-en belüli együttműködésével kapcsolatban végrehajtó rendelkezéseket.

(9) Ennek eredményeképpen e rendelet tovább fejleszti és részletezi az SSM-rendeletben az EKB és az INH-k között létrehozott együttműködési eljárásokat az SSM keretében, amennyiben ez alkalmazandó, a kijelölt nemzeti hatóságokkal is, ezáltal biztosítva az SSM eredményes és egységes működését.

(10) Az EKB nagy jelentőséget tulajdonít a hitelintézetek átfogó értékelésének, ezen belül a mérlegértékelésnek, amelyet feladatai felvállalását megelőzően kell elvégeznie. Ez kiterjed minden olyan tagállamra, amely az euroövezethez, és ennélfogva az SSM-hez a felügyelet SSM-rendelet 33. cikkének (2) bekezdésével összhangban történő megkezdésének dátuma után csatlakozik.

(11) Az SSM zavartalan működéséhez elengedhetetlen az EKB és az INH-k közötti teljes körű együttműködés, és az, hogy megosszanak egymással minden olyan információt, amelyek kihatással lehetnek saját feladataikra, különösen minden olyan információt, amelyekkel az INH-k olyan eljárások tekintetében rendelkeznek, amelyek hatást gyakorolhatnak a felügyelt szervezetek biztonságára és megbízhatóságára, vagy pedig amelyek kölcsönhatásban állnak az ilyen szervezetekkel kapcsolatos felügyeleti eljárásokkal,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. RÉSZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgykör és cél

(1) Ez a rendelet állapítja meg az alábbiak mindegyikére kiterjedő szabályokat:

a) az SSM-rendelet 6. cikkének (7) bekezdésében említett keretrendszer, nevezetesen az SSM-rendelet 6. cikkének az SSM-en belüli együttműködés vonatkozásában történő végrehajtása gyakorlati részletes szabályainak megszervezésére szolgáló keretrendszer, az alábbiakra kiterjedően:

i. konkrét módszertan annak értékeléséhez és felülvizsgálatához, hogy a felügyelt szervezet az SSM-rendelet 6. cikkének (4) bekezdésében megállapított kritériumok szerint jelentősnek vagy kevésbé jelentősnek minősül-e, valamint az ebből az értékelésből következő szabályozás;

ii. eljárások, és ezen belül a határidők meghatározása, az INH-k részéről az EKB-nak vizsgálatra megküldendő, a jelentős felügyelt szervezetek felügyelete tekintetében az EKB és az INH-k közötti kapcsolatra vonatkozó határozattervezetek elkészítésének lehetőségével kapcsolatban is;

iii. a kevésbé jelentősnek minősülő hitelintézetek felügyelete ügyében az EKB és az illetékes nemzeti hatóságok közötti kapcsolatra vonatkozó eljárások, és ezen belül a határidők meghatározása. Ezekben az eljárásokban különösen elő kell írni, hogy az INH-k az e rendeletben meghatározott esetektől függően:

— értesítsék az EKB-t minden lényeges felügyeleti eljárásról,

— az EKB felkérésére végezzék el az eljárás konkrét aspektusainak további vizsgálatát,

— továbbítsák az EKB-nak a lényeges felügyeleti határozatok tervezetét, amelyekkel kapcsolatban az EKB kifejezheti véleményét;

b) az EKB és az INH-k közötti együttműködés és információcsere az SSM-en belül a jelentős felügyelt szervezeteket és a kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezeteket érintő eljárásokkal kapcsolatban, beleértve a hitelintézeti tevékenység megkezdésére vonatkozó engedélyek megadására, az ilyen engedélyek visszavonására, valamint a befolyásoló részesedés megszerzésének és elidegenítésének értékelésére vonatkozó közös eljárásokat;

c) az EKB, az INH-k és a KNH-k közötti, az SSM-rendelet 5. cikke értelmében vett makroprudenciális feladatok és eszközök vonatkozásában történő együttműködés eljárásai;

d) az EKB, az INH-k és a KNH-k közötti, az SSM-rendelet 7. cikke értelmében vett szoros együttműködés lebonyolításához kapcsolódó eljárások;

e) az EKB és az INH-k között az SSM-rendelet 10–13. cikke tekintetében történő együttműködéshez kapcsolódó eljárások, ideértve a felügyeleti jelentéstétel egyes aspektusaihoz kapcsolódó együttműködést;

f) a felügyelt szervezetekhez és más személyekhez intézett felügyeleti határozatok elfogadásához kapcsolódó eljárások;

g) az EKB és az INH-k, valamint az EKB és a felügyelt szervezetek, illetve más személyek közötti nyelvhasználat szabályozása;

h) az EKB és az INH-k SSM-en belüli, az SSM-rendelettel az EKB-ra ruházott feladatokkal kapcsolatos szankcionálási hatásköreire vonatkozó eljárások;

i) átmeneti rendelkezések.

(2) Ez a rendelet nem érinti azokat a felügyeleti feladatokat, amelyeket az SSM-rendelet nem ruház át az EKB-ra, és amelyek ennélfogva a nemzeti hatóságoknál maradnak.

(3) Ezt a rendeletet különösen az EKB/2004/2 határozattal [1] és az Európai Központi Bank felügyeleti testületének eljárási szabályzatával [2] együttesen kell értelmezni, különösen az SSM-en belüli döntéshozatal tekintetében, beleértve a felügyeleti testület és a Kormányzótanács között a Kormányzótanács részéről az SSM-rendelet 26. cikkének (8) bekezdésében említett kifogás elmaradására irányadó eljárást, valamint más idevágó EKB jogi aktusokat, beleértve az EKB/2014/16 határozatot [3].

[1] Az Európai Központi Bank 2004. február 19-i EKB/2004/2 határozata az Európai Központi Bank eljárási szabályzatának elfogadásáról (HL L 80., 2004.3.18., 33. o.).
[2] Elfogadva 2014. március 31-én, elérhető az EKB honlapján: www.ecb.europa.eu. A Hivatalos Lapban még nem került közzétételre.
[3] A felülvizsgálati testület és eljárási szabályzata létrehozásáról szóló, 2014. április 14-i EKB/2014/16 határozat. A Hivatalos Lapban még nem került közzétételre.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában eltérő rendelkezés hiányában az SSM-rendeletben szereplő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni, az alábbi fogalommeghatározásokkal együtt:

1. „engedély”: az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 42. pontjában meghatározott engedély ([1]);

2. „fióktelep”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 17. pontjában meghatározott fióktelep;

3. „közös eljárások”: az V. részben a hitelintézeti tevékenység megkezdésére vonatkozó engedélyek megadására, az ilyen tevékenység végzésére vonatkozó engedélyek visszavonására, valamint a befolyásoló részesedéssel kapcsolatos határozatokra vonatkozóan előírt eljárások;

4. „euroövezeti tagállam”: olyan tagállam, amelynek pénzneme az euro;

5. „csoport”: anyavállalatból, annak leányvállalataiból, továbbá olyan vállalkozásokból álló, legalább egy hitelintézetet tartalmazó csoport, amelyekben az anyavállalat vagy leányvállalatai részesedéssel rendelkeznek, valamint az Európai Parlament és Tanács 2013/34/EU irányelve ([2]) 22. cikke szerint egymással kapcsolatban álló vállalkozások, ideértve az alcsoportokat is;

6. „közös felügyeleti csoport”: a valamely jelentős felügyelt szervezet vagy jelentős felügyelt csoport felügyeletéért felelős felügyelők csoportja;

7. „kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet”: egyaránt ilyen a) a valamely euroövezeti tagállamban levő, kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet; és b) a mechanizmusban részt vevő nem euroövezeti tagállamban levő, kevésbé jelentősnek minősülő szervezet;

8. „euroövezeti tagállamban levő, kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet”: valamely euroövezeti tagállamban székhellyel rendelkező felügyelt szervezet, amely nem rendelkezik az SSM-rendelet 6. cikkének (4) bekezdése értelmében vett jelentős felügyelt szervezet jogállással;

9. „illetékes nemzeti hatóság” (INH): az SSM-rendelet 2. cikkének 2. pontjában meghatározott illetékes nemzeti hatóság. Ez a fogalommeghatározás nem érinti az olyan nemzeti jogi szabályozást, amely egyes felügyeleti feladatokat a nemzeti illetékes hatóságnak nem kijelölt nemzeti központi bankra („NKB”) telepít. Ebben az esetben az NKB végzi ezeket a feladatokat a nemzeti jog és e rendelet által meghatározott keretrendszerben. Ebben a rendeletben az INH-ra való hivatkozás ilyen esetben megfelelően az NKB-ra vonatkozik, a nemzeti joggal arra telepített feladatok vonatkozásában;

10. „szoros együttműködésben részt vevő INH”: az Európai Parlament és Tanács 2013/36/EU irányelvével összhangban a szoros együttműködésben részt vevő tagállam által kijelölt INH ([3]);

11. „kijelölt nemzeti hatóság” (KNH): az SSM-rendelet 2. cikkének 7. pontjában bekezdésében meghatározott kijelölt nemzeti hatóság;

12. „szoros együttműködésben részt vevő KNH”: az SSM-rendelet 5. cikkéhez kapcsolódó feladatok céljára történő szoros együttműködésben részt vevő tagállam által kijelölt nem euroövezeti KNH;

13. „nem euroövezeti tagállam”: olyan tagállam, amelynek pénzneme nem az euro;

14. „anyavállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 15. pontjában meghatározott anyavállalat;

15. „szoros együttműködésben részt vevő tagállam”: az SSM-rendelet 7. cikkével összhangban az EKB-val szoros együttműködést létesített nem euroövezeti tagállam;

16. „jelentős felügyelt szervezet”: egyaránt ilyen a) a valamely euroövezeti tagállamban levő, jelentős felügyelt szervezet; és b) a mechanizmusban részt vevő nem euroövezeti tagállamban levő jelentős szervezet;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 575/2013/EU rendelete a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

([2]) Az Európai Parlament és Tanács meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2013. június 26-i 2013/34/EU irányelve (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/36/EU irányelve a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

17. „euroövezeti tagállamban levő, jelentős felügyelt szervezet”: valamely euroövezeti tagállamban székhellyel rendelkező felügyelt szervezet, amely rendelkezik az SSM-rendelet 6. cikkének (4) bekezdése vagy 6. cikke (5) bekezdésének b) pontja alapján hozott EKB határozat szerint a jelentős felügyelt szervezet jogállásával;

18. „a mechanizmusban részt vevő nem euroövezeti tagállamban levő, jelentős felügyelt szervezet”: valamely, a mechanizmusban részt vevő nem euroövezeti tagállamban székhellyel rendelkező felügyelt szervezet, amely rendelkezik az SSM-rendelet 6. cikkének (4) bekezdése vagy 6. cikke (5) bekezdésének b) pontja alapján hozott EKB felügyeleti határozat szerint a jelentős felügyelt szervezet jogállásával;

19. „leányvállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 16. pontjában meghatározott leányvállalat;

20. „felügyelt szervezet”: a következők bármelyike: a) a mechanizmusban részt vevő tagállamban székhellyel rendelkező hitelintézet; b) a mechanizmusban részt vevő tagállamban székhellyel rendelkező pénzügyi holdingtársaság; c) a mechanizmusban részt vevő tagállamban székhellyel rendelkező vegyes pénzügyi holdingtársaság, amennyiben megfelel a 21.b) pontban meghatározott feltételeknek; d) a mechanizmusban részt nem vevő tagállamban székhellyel rendelkező hitelintézet által a mechanizmusban részt vevő tagállamban létesített fióktelep.

    A 648/2012/EU rendelet ([1]) 2. cikkének (1) bekezdésében meghatározott olyan központi szerződő fél, amely az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve értelmében vett hitelintézetnek minősül, az SSM-rendelettel, e rendelettel és a vonatkozó uniós jogszabályokkal összhangban felügyelt szervezetnek minősül a központi szerződő felek illetékes INH-k általi, a 648/2012/EU rendelet értelmében megállapított felügyeletének sérelme nélkül;

21. „felügyelt csoport”: a következők bármelyike:

    a) olyan csoport, amelynek anyavállalata olyan hitelintézet vagy pénzügyi holdingtársaság, amelynek székhelye a mechanizmusban részt vevő tagállamban van;

    b) olyan csoport, amelynek anyavállalata olyan vegyes pénzügyi holdingtársaság, amelynek székhelye a mechanizmusban részt vevő tagállamban van, feltéve, hogy a pénzügyi konglomerátum az Európai Parlament és a Tanács 2002/87/EK irányelve ([2]) értelmében vett koordinátora olyan hatóság, amely a hitelintézetek felügyeletére illetékes, és a hitelintézetek felügyeleti funkciójában koordinátor is;

    c) a felügyelt szervezetek mindegyikének székhelye a mechanizmusban részt vevő azonos tagállamban van, feltéve, hogy tartósan olyan központi szervhez kapcsolódnak, amely azokat az 575/2013/EU rendelet 10. cikkében meghatározott feltételek szerint felügyeli és amelynek székhelye a mechanizmusban részt vevő azonos tagállamban van;

22. „jelentős felügyelt csoport”: olyan felügyelt csoport, amely rendelkezik az SSM-rendelet 6. cikkének (4) bekezdése vagy 6. cikke (5) bekezdésének b) pontja alapján hozott EKB-határozat szerint a jelentős felügyelt csoport jogállásával;

23. „kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt csoport”: olyan felügyelt csoport, amely nem rendelkezik az SSM-rendelet 6. cikkének (4) bekezdése értelmében vett jelentős felügyelt csoport jogállásával;

24. „az EKB felügyeleti eljárása”: az EKB-nak a valamely EKB felügyeleti határozat kiadásának előkészítésére irányuló tevékenysége, ideértve a közös eljárásokat és az igazgatási pénzbírságok kirovását. Az EKB összes felügyeleti eljárására a III. rész vonatkozik. A X. rész eltérő rendelkezésének hiányában a III. rész vonatkozik az igazgatási pénzbírságokra is;

25. „az INH felügyeleti eljárása”: az INH-nak az INH egy vagy több felügyelt szervezethez vagy felügyelt csoporthoz, illetve egy vagy több személyhez intézett felügyeleti határozata kiadásának előkészítésére irányuló tevékenysége, ideértve az igazgatási pénzbírságok kirovását;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2012. július 4-i 648/2012/EU rendelete a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2002. december 16-i 2002/87/EK irányelve a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről, valamint a 73/239/EGK, a 79/267/EGK, a 92/49/EGK, a 92/96/EGK, a 93/6/EGK és a 93/22/EGK tanácsi irányelvek, illetve a 98/78/EK és 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek módosításáról (HL L 35., 2003.2.11., 1. o.).

26. „azaz EKB felügyeleti határozata”: az EKB által az SSM-rendelettel ráruházott feladatok ellátása és hatáskörök gyakorlása során elfogadott minden jogi aktus, amely az EKB határozatának formáját ölti, címzettje egy vagy felügyelt szervezet vagy felügyelt csoport, illetve egy vagy több személy, és nem általános alkalmazású jogi aktus;

27. „harmadik ország”: minden olyan ország, amely nem tagállam és az Európai Gazdasági Térségnek nem tagállama;

28. „munkanap”: a szombat, a vasárnap és az EKB munkaszüneti napok kivételével minden nap az EKB-ra vonatkozó naptárnak megfelelően ([1])

II. RÉSZ

AZ SSM SZERVEZETE

1. CÍM

A JELENTŐS ÉS A JELENTŐSNEK NEM MINŐSÜLŐ FELÜGYELT SZERVEZETEK FELÜGYELETÉNEK STRUKTÚRÁJA

1. FEJEZET

A jelentős felügyelt szervezetek felügyelete

3. cikk

Közös felügyeleti csoportok

(1) Minden egyes, a mechanizmusban részt vevő tagállamban található jelentős felügyelt szervezet vagy jelentős felügyelt csoport felügyeletére közös felügyeleti csoportot kell létrehozni. Minden egyes közös felügyeleti csoport tagsága az EKB és az INH-k 4. cikk szerint kijelölt alkalmazottaiból áll, akik az EKB kijelölt alkalmazottjának (a továbbiakban: a közös felügyeleti csoport koordinátora) és az INH részéről egy vagy több, a 6. cikkben tovább részletezett alkoordinátor felügyelete alatt dolgoznak.

(2) E rendelet egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül a közös felügyeleti csoport feladata például:

a) a 2013/36/EU irányelv 97. cikkében említett felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás elvégzése a felügyelete alatt álló jelentős felügyelt szervezet vagy jelentős felügyelt csoport vonatkozásában;

b) a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás figyelembevételével részvétel az ilyen jelentős felügyelt szervezet vagy jelentős felügyelt csoport felügyeleti vizsgálati programjára vonatkozó, a felügyeleti testület számára szóló javaslat előkészítésében, ideértve a helyszíni vizsgálatok tervét a 2013/36/EU irányelv 99. cikkében megállapítottak szerint;

c) az EKB által jóváhagyott felügyeleti vizsgálati programnak és az EKB felügyeleti határozatainak a felügyelete alatt álló jelentős felügyelt szervezet vagy jelentős felügyelt csoport vonatkozásában történő végrehajtása;

d) a XI. részben említett helyszíni vizsgálati csoporttal a helyszíni vizsgálati terv végrehajtása tekintetében a koordináció biztosítása;

e) adott esetben kapcsolattartás az INH-kkal.

4. cikk

A közös felügyeleti csoport létrehozása és összetétele

(1) Az EKB felelős a közös felügyeleti csoportok létrehozásáért és összetételéért. A közös felügyeleti csoportokba az INH-k részéről az alkalmazottakat az illetékes INH-k a (2) bekezdésnek megfelelően jelölik ki.

(2) Az SSM-rendelet 6. cikkének (8) bekezdésében megállapított elveknek megfelelően és az említett rendelet 31. cikkének sérelme nélkül az INH-k alkalmazottaik közül egy vagy több személyt jelölnek ki a közös felügyeleti csoportok tagjává. Az INH alkalmazottja több közös felügyeleti csoportba is kijelölhető tagként.

(3) A (2) bekezdés ellenére az EKB előírhatja az INH-knak a kijelölés módosítását, ha az a közös felügyeleti csoport összetétele szempontjából helyénvaló.

([1]) Az EKB honlapján közzétetteknek megfelelően.

(4) Amennyiben több INH lát el felügyeleti feladatokat a mechanizmusban részt vevő tagállamban, vagy ha a mechanizmusban részt vevő valamely tagállamban a nemzeti jog az NKB-ra meghatározott felügyeleti feladatokat telepít és az NKB nem minősül INH-nak, az érintett hatóságok összehangolják részvételüket a közös felügyeleti csoportokon belül.

(5) Az EKB és az INH konzultálnak egymással és a közös felügyeleti csoportok vonatkozásában megállapodnak az INH forrásainak felhasználásáról.

5. cikk

A mechanizmusban részt vevő tagállamok NKB-k alkalmazottainak bevonása

(1) A mechanizmusban részt vevő tagállamok jelentős felügyelt szervezet vagy jelentős felügyelt csoport prudenciális felügyeletében a nemzeti jog szerint részt vevő, de INH-nak nem minősülő NKB-k egy vagy több alkalmazottjukat tagként jelölhetik a közös felügyeleti csoportokba.

(2) Az ilyen jelölésről az EKB-t tájékoztatni kell és a 4. cikket megfelelően alkalmazni kell.

(3) Amennyiben a mechanizmusban részt vevő tagállamok NKB-inak alkalmazottait a közös felügyeleti csoportokba kijelölik, az INH-kra a közös felügyeleti csoportokkal kapcsolatban tett hivatkozásokat úgy kell értelmezni, hogy az egyben az ilyen NKB-kra való hivatkozás is.

6. cikk

A közös felügyeleti csoport koordinátora és alkoordinátorai

(1) A közös felügyeleti csoport koordinátora az INH (2) bekezdésben meghatározott alkoordinátorai támogatásával biztosítja a közös felügyeleti csoporton belül folyó munka koordinálását. A közös felügyeleti csoport tagjai ebből a célból követik a közös felügyeleti csoport koordinátorának utasításait a közös felügyeleti csoporton belüli feladataik vonatkozásában. Ez nem érinti a saját INH-jukon belüli feladataikat és kötelezettségeiket.

(2) Minden olyan INH, amely több alkalmazottat jelöl a közös felügyeleti csoportba, egyiküket alkoordinátornak nevezi ki (a továbbiakban: az INH-alkoordinátor). Az INH-alkoordinátorok támogatják a közös felügyeleti csoport koordinátorát a közös felügyeleti csoporton belüli feladatok megszervezésében és koordinálásában, különösen azon alkalmazottak tekintetében, akiket ugyanazon INH jelölt, mint az érintett INH-alkoordinátort. Az INH-alkoordinátor utasításokat adhat a közös felügyeleti csoport azonos INH által jelölt tagjainak, feltéve, hogy ezek az utasítások nem ütköznek a közös felügyeleti csoport koordinátora által adott utasításokkal.

2. FEJEZET

A kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezetek felügyelete

7. cikk

Más INH-k alkalmazottainak bevonása valamely INH felügyeleti csoportjába

Az SSM-rendelet 31. cikke (1) bekezdésének sérelme nélkül, amikor a kevésbé jelentősnek minősülő szervezetek felügyeletével kapcsolatban az EKB úgy határoz, hogy helyénvaló egy vagy több más INH alkalmazottainak bevonása az INH felügyeleti csoportjába, az EKB előírhatja ez utóbbi számára a többi INH alkalmazottainak bevonását.

2. CÍM

ÖSSZEVONT ALAPÚ FELÜGYELET, VALAMINT AZ EKB ÉS AZ INH-K RÉSZVÉTELE A FELÜGYELETI KOLLÉGIUMOKBAN

8. cikk

Összevont alapú felügyelet

(1) A 2013/36/EU irányelv 111. cikkében foglaltak szerint azon hitelintézetek, pénzügyi holdingtársaságok vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságok vonatkozásában, amelyek összevont alapon jelentősnek minősülnek, az EKB gyakorolja a felügyeletet összevont alapon, amennyiben az anyavállalat vagy valamely a mechanizmusban résztvevő tagállam intézménye, vagy pedig valamely a mechanizmusban résztvevő tagállamban letelepedett uniós anyavállalat.

(2) Az érintett INH látja el a felügyeleti feladatokat összevont alapon azon hitelintézetek, pénzügyi holdingtársaságok vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságok vonatkozásában, amelyek összevont alapon kevésbé jelentősnek minősülnek.

9. cikk

Az EKB mint a felügyeleti kollégiumok elnöke

(1) Amennyiben az összevont alapú felügyeletet az EKB látja el, egyben betölti a 2013/36/EU irányelv 116. cikke értelmében létrehozott kollégium elnöki tisztét. A kollégiumban megfigyelőként jogosultak részt venni a mechanizmusban részt vevő azon tagállam INH-i, amelyben az anyavállalat, a leányvállalatok vagy – ha vannak – a 2013/36/EU irányelv 51. cikke értelmében vett jelentős fióktelepek székhelye van.

(2) Ha a 2013/36/EU irányelv 116. cikke szerinti kollégium nem jön létre, és a jelentős felügyelt szervezetnek a mechanizmusban részt nem vevő tagállamban a 2013/36/EU irányelv 51. cikkének (1) bekezdése értelmében jelentősnek minősülő fióktelepei vannak, az EKB felügyeleti kollégiumot hoz létre a székhely szerinti tagállamok illetékes hatóságaival.

10. cikk

Az EKB és az INH-k mint a felügyeleti kollégiumok tagjai

Ha az összevont felügyeletet ellátó hatóság nem a mechanizmusban részt vevő tagállamban van, az EKB és az INH-k a következő szabályoknak és a vonatkozó uniós jogszabályoknak megfelelően vesznek részt a felügyeleti kollégiumban:

a) ha a mechanizmusban részt vevő tagállamokban levő felügyelt összes szervezet jelentős felügyelt szervezet, az EKB tagként vesz részt a felügyeleti kollégiumban, míg az INH-k jogosultak ugyanebben a kollégiumban megfigyelőként részt venni;

b) ha a mechanizmusban részt vevő tagállamokban levő felügyelt összes szervezet kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet, az INH-k a felügyeleti kollégiumban tagként vesznek részt;

c) ha a mechanizmusban részt vevő tagállamokban levő felügyelt szervezetek körében kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezetek és jelentős felügyelt szervezetek egyaránt vannak, az INH-k a felügyeleti kollégiumban tagként vesznek részt. A felügyeleti kollégiumban megfigyelőként vesznek részt a mechanizmusban részt vevő azon tagállamok INH-i, amelyben a jelentős felügyelt szervezet székhelye van.

3. CÍM

ELJÁRÁSOK A LETELEPEDÉS SZABADSÁGA ÉS A SZOLGÁLTATÁSNYÚJTÁS SZABADSÁGA TEKINTETÉBEN

1. FEJEZET

Eljárások a letelepedés szabadsága és a szolgáltatásnyújtás szabadsága tekintetében az SSM keretében

11. cikk

A hitelintézetek letelepedési szabadsága az SSM-en belül

(1) A mechanizmusban részt vevő másik tagállam területén fióktelepet létesíteni kívánó minden jelentős felügyelt szervezet erről a szándékáról értesíti a mechanizmusban részt vevő azon tagállam INH-ját, amelyben székhelye van. A tájékoztatást a 2013/36/EU irányelv 35. cikkének (2) bekezdésében megállapított követelményeknek megfelelően kell megadni. Az INH haladéktalanul értesíti az EKB-t ezen értesítés kézhezvételéről.

(2) A mechanizmusban részt vevő másik tagállam területén fióktelepet létesíteni kívánó minden kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet erről a szándékáról értesíti INH-ját a 2013/36/EU irányelv 35. cikkének (2) bekezdésében megállapított feltételeknek megfelelően.

(3) Amennyiben az EKB az értesítés kézhezvételét követő két hónapon belül ellenkező értelmű határozatot nem hoz, az (1) bekezdésben említett fióktelep létrehozható és megkezdheti tevékenységét. Az EKB ezeket az információkat közli a mechanizmusban részt vevő azon tagállam INH-jával, amelyben a fióktelepet létre fogják hozni.

(4) Amennyiben a székhely szerinti tagállam INH-ja az értesítés kézhezvételét követő két hónapon belül ellenkező értelmű határozatot nem hoz, a (2) bekezdésben említett fióktelep létrehozható és megkezdheti tevékenységét. Az INH ezt az információt közli az EKB-val, valamint a mechanizmusban résztvevő azon tagállam INH-jával, amelyben a fióktelepet létre fogják hozni.

(5) Amennyiben változás következik be az (1) és a (2) bekezdéssel összhangban közölt információkban, a felügyelt szervezet a változtatás végrehajtása előtt legalább egy hónappal írásbeli értesítést küld az ilyen változásról annak az INH-nak, amely az induló tájékoztatást kézhez vette. Ez az INH tájékoztatja azon tagállam INH-ját, amelyben a fióktelep létesül.

12. cikk

A szolgáltatásnyújtás szabadságának hitelintézetek általi gyakorlása az SSM-en belül

(1) Minden olyan jelentős felügyelt szervezet, amely a szolgáltatásnyújtás szabadságát tevékenységének a mechanizmusban részt vevő másik tagállam területén első alkalommal való nyújtásával kívánja gyakorolni, értesíti a mechanizmusban résztvevő azon tagállam INH-ját, amely tagállamban a jelentősnek minősülő felügyelt szervezet a tevékenysége végzésének központját kialakítani szándékozik. Az értesítést 2013/36/EU irányelv 39. cikke (1) bekezdésében megállapított követelményeknek megfelelően kell teljesíteni. Az INH haladéktalanul értesíti az EKB-t az ilyen értesítés kézhezvételéről. Az INH közli továbbá az értesítést a mechanizmusban részt vevő azon tagállam INH-jával, amelyben a szolgáltatásokat nyújtani fogják.

(2) Minden olyan kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet, amely a szolgáltatásnyújtás szabadságát tevékenységének a mechanizmusban részt vevő másik tagállam területén első alkalommal való nyújtásával kívánja gyakorolni, saját INH-ját a 2013/36/EU irányelv 39. cikke (1) bekezdésében megállapított követelményeknek megfelelően értesíti. Az értesítést közölni kell az EKB-val, valamint a mechanizmusban résztvevő azon tagállam INH-jával, ahol a szolgáltatásokat nyújtják.

2. FEJEZET

Eljárások az olyan hitelintézetek SSM-en belüli letelepedésének szabadságával és szolgáltatásnyújtásának szabadságával kapcsolatban, amelyeknek székhelye a mechanizmusban részt nem vevő tagállamban van

13. cikk

Az olyan hitelintézetek SSM-en belüli letelepedése szabadsága gyakorlásának bejelentése, amelyeknek székhelye a mechanizmusban részt nem vevő tagállamban van

(1) Amennyiben a mechanizmusban részt nem vevő tagállam illetékes hatósága a 2013/36/EU irányelv 35. cikkének (2) bekezdésében említett információkat az említett irányelv 35. cikkének (3) bekezdésében megállapított eljárás szerint közli a mechanizmusban részt vevő azon tagállam INH-jával, amelyben a fióktelepet létre kívánják hozni. Ezen INH haladéktalanul értesíti az EKB-t e közlés kézhezvételéről.

(2) A mechanizmusban részt nem vevő tagállam illetékes hatósága általi közlés kézhezvételétől számított két hónapon belül az SSM-rendelet 6. cikkében és az e rendelet IV. részében megállapított kritériumok szerint jelentősnek minősülő fióktelep esetében az EKB, vagy az SSM-rendelet 6. cikkében és az e rendelet IV. részében megállapított kritériumok szerint kevésbé jelentősnek minősülő fióktelep esetében az érintett INH felkészül a fióktelep 2013/36/EU irányelv 40–46. cikke szerinti felügyeletére, és szükség szerint jelzi azokat a feltételeket, amelyek fennállása esetén a fióktelep – a közjó érdekében – tevékenységét a fogadó tagállamban folytathatja.

(3) Az INH-k tájékoztatják az EKB-t azokról a feltételekről, amelyek mellett – a nemzeti jog alapján és a közjó érdekében – fióktelep tevékenységet folytathat tagállamukon belül.

(4) A fióktelepet létesíteni kívánó hitelintézet a 2013/36/EU irányelv 35. cikke (2) bekezdésének b), c) vagy d) pontja szerint megadott adatok változását az (1) bekezdésben hivatkozott INH-val kell közölni.

14. cikk

A fogadó tagállam illetékes hatósága fióktelepek esetében

(1) Az EKB az SSM-rendelet 4. cikkének (2) bekezdésével összhangban gyakorolja a fogadó tagállam illetékes hatóságának hatásköreit, amennyiben a fióktelep az említett rendelet 6. cikkének (4) bekezdése értelmében véve jelentősnek minősül.

(2) Amennyiben a fióktelep az SSM-rendelet 6. cikkének (4) bekezdése értelmében véve kevésbé jelentősnek minősül, a fogadó tagállam illetékes hatóságának hatásköreit a mechanizmusban részt vevő azon tagállam illetékes hatósága gyakorolja, amelyben a fióktelepet létesítik.

15. cikk

A szolgáltatásnyújtás szabadsága SSM-en belüli gyakorlásának bejelentése a mechanizmusban részt nem vevő tagállamban székhellyel rendelkező hitelintézetek által

Amennyiben a mechanizmusban részt nem vevő tagállam illetékes hatósága a 2013/36/EU irányelv 39. cikkének (2) bekezdésének értelmében vett értesítést küld, az értesítést a mechanizmusban részt vevő azon tagállam INH-jához kell intézni, amelyben a szolgáltatásnyújtás szabadságát gyakorolni kívánják. Az INH haladéktalanul értesíti az EKB-t ezen értesítés kézhezvételéről.

16. cikk

A fogadó tagállam illetékes hatósága a szolgáltatásnyújtás szabadsága esetében

(1) Az SSM-rendelet 4. cikkének (2) bekezdésével összhangban és 4. cikke (1) bekezdésének hatályán belül az EKB látja el a fogadó tagállam illetékes hatóságának feladatait a mechanizmusban részt nem vevő tagállamokban székhellyel rendelkező hitelintézetek tekintetében, amelyek a szolgáltatásnyújtás szabadságát a mechanizmusban részt vevő tagállamban kívánják gyakorolni.

(2) Ha a szolgáltatásnyújtás szabadsága a közjót szolgálja a mechanizmusban részt vevő tagállamok nemzeti joga szerinti bizonyos feltételekkel, az INH-k tájékoztatják az EKB-t ezekről a feltételekről.

3. FEJEZET

A letelepedés szabadságával és a szolgáltatásnyújtás szabadságával kapcsolatos eljárások a mechanizmusban részt nem vevő tagállamok vonatkozásában

17. cikk

A letelepedés szabadsága és a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlása a mechanizmusban részt nem vevő tagállamok vonatkozásában

(1) A mechanizmusban részt nem vevő tagállam területén fióktelepet létesíteni kívánó vagy a szolgáltatásnyújtás szabadságát gyakorolni kívánó jelentős felügyelt szervezet értesíti az érintett INH-t e szándékáról, a vonatkozó uniós jogszabályoknak megfelelően. Az INH haladéktalanul értesíti az EKB-t ezen értesítés kézhezvételéről. Az EKB gyakorolja a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága hatásköreit.

(2) A mechanizmusban részt nem vevő tagállam területén fióktelepet létesíteni kívánó vagy a szolgáltatásnyújtás szabadságát gyakorolni kívánó, kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet értesíti az érintett INH-t e szándékáról, a vonatkozó uniós jogszabályoknak megfelelően. Az érintett INH gyakorolja a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága hatásköreit.

4. CÍM

A PÉNZÜGYI KONGLOMERÁTUMOK KIEGÉSZÍTŐ FELÜGYELETE

18. cikk

A koordinátor

(1) A jelentős felügyelt szervezet vonatkozásában az EKB vállalja fel a pénzügyi konglomerátum koordinátorának feladatát a vonatkozó uniós jogszabályban meghatározott kritériumoknak megfelelően.

(2) A kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet vonatkozásában az INH vállalja fel a pénzügyi konglomerátum koordinátorának feladatát a vonatkozó uniós jogszabályban meghatározott kritériumoknak megfelelően.

III. RÉSZ

AZ SSM MŰKÖDÉSÉRE VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. CÍM

ELVEK ÉS KÖTELEZETTSÉGEK

19. cikk

Áttekintés

Ez a III. rész állapítja meg a) az SSM EKB és INH-k általi működtetésére vonatkozó általános szabályokat, és b) az EKB által az EKB felügyeleti eljárásra alkalmazandó szabályokat.

A IX. részben szerepelnek az EKB és az INH-k szoros együttműködésére irányadó általános elvek és rendelkezések.

20. cikk

A jóhiszemű együttműködés kötelezettsége

Az EKB-t és az INH-kat a jóhiszemű együttműködés és az információcsere kötelezettsége terheli.

21. cikk

Az információcsere általános kötelezettsége

(1) Az EKB azon jogának sérelme nélkül, amely szerint közvetlenül megkaphatja a felügyelt szervezetek által folyamatosan közölt adatokat vagy azokhoz közvetlenül hozzáférhet, az INH-knak mindenekelőtt határidőre és pontosan meg kell adniuk az EKB számára minden olyan adatot, amely az SSM-rendelet által az EKB-ra telepített feladatok elvégzéséhez szükséges. Ezen adatokba beletartoznak az INH-k ellenőrzési és helyszíni tevékenységéből eredő adatok.

(2) Olyan körülmények között, amikor az EKB közvetlenül az SSM-rendelet 10. cikkének (1) bekezdésében említett jogi vagy természetes személyektől szerez információt, ezt a kapott információt határidőre és pontosan az INH-k rendelkezésére bocsátja. Ezen adatok körébe tartoznak különösen az INH-k számára az EKB-t támogató szerepkörük ellátásához szükséges adatok.

(3) A (2) bekezdésben foglaltak sérelme nélkül az EKB az INH-k részére rendszeres hozzáférést biztosít az INH-k prudenciális felügyelethez kapcsolódó feladatai ellátásához szükséges aktualizált adatokhoz.

22. cikk

Az EKB joga az INH-k vagy KNH-k arra utasítására, hogy gyakorolják hatásköreiket és intézkedjenek, ha az EKB-t felügyeleti feladat terheli, de a vonatkozó hatáskörrel nem rendelkezik

(1) Az EKB az SSM-rendelettel ráruházott feladatok elvégzéséhez szükséges mértékben utasítások révén előírhatja az INH-knak, a KNH-knak vagy mindkettőnek, hogy a nemzeti jogban előírt feltételek mellett és azokkal összhangban és az SSM-rendelet 9. cikkében előírtak szerint gyakorolják hatáskörüket, amennyiben e rendelet nem ruházza fel az EKB-t az adott hatáskörrel.

(2) Az INH-k és/vagy az SSM-rendelet 5. cikke vonatkozásában a KNH-k indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják az EKB-t e hatáskörök gyakorlásáról.

23. cikk

Nyelvi szabályok az EKB és az INH-k között

Az EKB és az INH-k eljárásokat fogadnak el az SSM-en belüli kommunikációjuk vonatkozásában, beleértve az alkalmazandó nyelvet is.

24. cikk

Nyelvi szabályok az EKB és a jogi, illetve természetes személyek között, ideértve a felügyelt szervezeteket is

(1) A felügyelt szervezet, illetve az egyedileg az EKB felügyeleti eljárásának hatálya alá tartozó bármely más jogi vagy természetes személy által az EKB-nak küldött minden dokumentumot az Unió bármelyik – a felügyelt szervezet vagy más személy által választott – hivatalos nyelvén meg lehet szövegezni.

(2) Az EKB, a felügyelt szervezetek és az egyedileg az EKB felügyeleti eljárásának hatálya alá tartozó bármely más jogi vagy természetes személyek megállapodhatnak az Unió egy hivatalos nyelvének a használatára az írásbeli kommunikációjukban, beleértve az EKB felügyeleti határozatait is.

A Uniós nyelv használatára vonatkozó ilyen megállapodás megszűnése az EKB felügyeleti eljárásnak még le nem folytatott vonatkozásaira vonatkozik.

Amennyiben a szóbeli meghallgatás résztvevői kérik az EKB felügyeleti eljárásának nyelvétől eltérő uniós hivatalos nyelven történő meghallgatásukat, az EKB-t e követelményről kellő idővel előzetesen értesíteni kell annak érdekében, hogy az megtehesse a szükséges intézkedéseket.

2. CÍM

AZ EKB FELÜGYELETI HATÁROZATAINAK ELFOGADÁSI FOLYAMATÁRA VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. FEJEZET

Az EKB felügyeleti eljárásai

25. cikk

Általános elvek

(1) Az EKB SSM-rendelet 4. cikkével és III. fejezetének 2. szakaszával összhangban indított minden felügyeleti eljárását az SSM-rendelet 22. cikkének és e cím rendelkezéseinek megfelelően kell lefolytatni.

(2) E cím rendelkezései nem vonatkoznak a felülvizsgálati testület által lefolytatott eljárásokra.

26. cikk

Felek

(1) Az EKB felügyeleti eljárásában felek:

a) a kérelmezők;

b) azok, akikhez az EKB felügyeleti határozatot intéz vagy szándékozik intézni.

(2) Az INH-k nem minősülnek félnek.

27. cikk

A fél képviselete

(1) A felet az EKB felügyeleti eljárásával kapcsolatban teljes körűen képviselheti jogi vagy törvényes képviselője, illetve írásbeli meghatalmazással felhatalmazott meghatalmazottja.

(2) A meghatalmazás visszavonása csak akkor hatályos, amikor az írásbeli visszavonást az EKB kézhez veszi. Az EKB a visszavonás kézhezvételét visszaigazolja.

(3) Amennyiben a fél képviselőt jelölt ki valamely EKB felügyeleti eljárásban, az EKB ebben a felügyeleti eljárásban kizárólag a kijelölt képviselővel tart kapcsolatot, kivéve, ha különleges körülmények azt igénylik, hogy az EKB a féllel közvetlenül kapcsolatba lépjen. Ez utóbbi esetben a képviselőt tájékoztatni kell.

28. cikk

Az EKB és az EKB felügyeleti eljárásában eljáró felek általános kötelezettségei

(1) Az EKB felügyeleti eljárása megindítható hivatalból vagy valamely fél kérelmére. Az EKB a (3) bekezdésnek megfelelően hivatalból állapítja meg a tényállást, amely az egyes EKB felügyeleti eljárásokban a végső határozata meghozatalának alapjául szolgál.

(2) Az EKB értékelésében figyelembe veszi az összes lényeges körülményt.

(3) A fél az uniós jog alapján köteles részt venni az EKB felügyeleti eljárásában és közreműködni a tényállás tisztázásában. Az EKB fél kérelmére indult felügyeleti eljárásaiban az EKB a tényállás meghatározásakor szorítkozhat arra, hogy bekéri a féltől a lényeges ténybeli adatokat.

29. cikk

Bizonyítás az EKB felügyeleti eljárásaiban

(1) Az ügy tényállásának megállapítása érdekében az EKB – megfelelő mérlegelést követően – az általa helyénvalónak tartott bizonyítást folytatja le.

(2) A felek az uniós jog alapján kötelesek az EKB-val közreműködni az ügy tényállásának tisztázásában. Különösen a szankcionálási eljárásokra vonatkozó uniós jog értelmében fennálló korlátok mellett a felek a valóságnak megfelelően adják elő azok a tényeket, amelyekről tudomásuk van.

(3) Az EKB határidőt szabhat a felek számára bizonyítékaik beterjesztésére.

30. cikk

Tanúk és szakértők az EKB felügyeleti eljárásaiban

(1) Az EKB – ha szükségesnek tartja – tanúkat és szakértőket hallgathat meg.

(2) Amennyiben az EKB szakértőt rendel ki, egy megállapodásban meg kell határoznia a szakértő feladatait és határidőt kell tűznie, amelyen belül a szakértőnek jelentését be kell nyújtania.

(3) Amennyiben az EKB tanúkat vagy szakértőket hallgat meg, ők jogosultak utazási és tartózkodási költségeik megtérítésére. A tanúk jogosultak a keresetkiesés megtérítésére, a szakértők pedig a nyilatkozatuk megtételét követően a szolgáltatásukért a megállapodás szerinti díjra. A megtérítést az Európai Unió Bírósága által a tanúknak járó költségtérítésre és a szakértők díjazására vonatkozó rendelkezéseknek megfelelően kell nyújtani.

(4) Az EKB előírhatja, hogy az SSM-rendelet 11. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett személy tanúként jelenjen meg az EKB hivatali helyiségeiben vagy a mechanizmusban részt vevő tagállamban az EKB által meghatározott más helyen. Amennyiben az SSM-rendelet 11. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett személy jogi személy, a jogi személy képviseletében eljáró természetes személy köteles az előző mondat szerinti megjelenésre.

31. cikk

Meghallgatáshoz való jog

(1) Mielőtt az EKB elfogadhatná a fél jogait hátrányosan érintő EKB felügyeleti határozatot, a félnek lehetőséget kell adni arra, hogy írásban kifejtse az EKB számára a tényállással kapcsolatos észrevételeit, az EKB felügyeleti határozata tekintetében jelentőséggel bíró kifogásait és jogalapot. Ha az EKB helyénvalónak tartja, lehetőséget adhat a feleknek arra, hogy egy megbeszélés keretében tegyék meg a tényállásra vonatkozó észrevételeiket, az EKB felügyeleti határozata tekintetében jelentőséggel bíró kifogásaikat, valamint jogalapot. Az értesítésben, amelyben az EKB a félnek lehetőséget ad észrevételei megtételére, közölni kell a meghozni kívánt EKB felügyeleti határozat lényeges tartalmát, a lényeges tényeket és kifogásokat, valamint azt a jogalapot, amelyekre az EKB határozatát alapítani kívánja. E cikk rendelkezései nem vonatkoznak az SSM-rendelet III. fejezetének 1. szakaszára.

(2) Ha az EKB lehetőséget ad a félnek arra, hogy egy találkozó keretében tegyék meg az EKB felügyeleti határozata tekintetében jelentőséggel bíró, a tényállásra, a kifogásokra, valamint a jogalapra vonatkozó észrevételeiket, a fél kellően ki nem mentett távolléte nem indok a találkozó elhalasztására. Ha a fél magát kellően kimentette, az EKB a találkozót elhalaszthatja vagy lehetőséget adhat a félnek arra, hogy írásban tegye meg az EKB felügyeleti határozata tekintetében jelentőséggel bíró, a tényállásra, a kifogásokra, valamint a jogalapra vonatkozó észrevételeit. Az EKB a találkozóról írásbeli jegyzőkönyvet vesz fel, amelyet a felek aláírnak; a jegyzőkönyv egy példányát a fél megkapja.

(3) Biztosítani kell a fél számára az észrevételei írásban történő megtételének lehetőségét az azon nyilatkozat kézhezvételétől számított kéthetes határidőn belül, amely megállapítja azokat a lényeges tényeket, kifogásokat és jogalapot, amelyekre az EKB a felügyeleti határozatot alapítani kívánja.

Az EKB a fél kérelmére a határidőt adott esetben meghosszabbíthatja.

Különleges körülmények között az EKB a határidőt három munkanapra rövidítheti le. A határidő az SSM-rendelet 14. és 15. cikkének hatálya alá tartozó esetekben is lerövidíthető három munkanapra.

(4) A (3) bekezdés sérelme nélkül és az (5) bekezdés szerint az EKB elfogadhat a félhez címzett, a fél jogait hátrányosan érintő EKB felügyeleti határozatot anélkül is, hogy a félnek lehetőséget adna arra, hogy az elfogadás előtt megtegye az EKB felügyeleti határozata tekintetében jelentőséggel bíró, a tényállásra, a kifogásokra, valamint a jogalapra vonatkozó észrevételeit, ha az azonnali döntéshozatal indokoltnak tűnik a pénzügyi rendszer jelentős károsodásának megelőzése érdekében.

(5) Ha a (4) bekezdésnek megfelelően sürgős EKB felügyeleti határozatot fogadnak el, a félnek az elfogadás után indokolatlan késedelem nélkül lehetőséget kell kapnia, hogy írásban megtegye az EKB felügyeleti határozata tekintetében jelentőséggel bíró, a tényállásra, a kifogásokra, valamint a jogalapra vonatkozó észrevételeit. Biztosítani kell a fél számára az észrevételeinek írásban, az EKB felügyeleti határozat kézhezvételétől számított kéthetes határidőn belül történő megtételének lehetőségét. Az EKB a fél kérelmére a határidőt adott esetben meghosszabbíthatja; de a határidő a hat hónapot nem haladhatja meg. Az EKB a fél észrevételeire figyelemmel felülvizsgálja az EKB felügyeleti határozatot, és azt helybenhagyja, visszavonja, módosítja, vagy pedig visszavonja és új EKB felügyeleti határozattal váltja fel.

(6) Az SSM-rendelet 18. cikke, valamint ezen rendelet X. része szerinti szankciókhoz kapcsolódó EKB felügyeleti eljárásokra a (4) és az (5) bekezdés nem vonatkozik.

32. cikk

Iratbetekintés az EKB felügyeleti eljárásában

(1) Az érintett felek védekezéshez való jogát az EKB felügyeleti eljárása során teljes mértékben tiszteletben kell tartani. Ebből a célból és az EKB felügyeleti eljárásának megindítását követően a feleknek jogukban áll betekinteni az EKB ügyiratába, amennyiben ez nem sérti az adott féltől különböző jogi és természetes személyeknek az üzleti titkok védelmére irányuló jogos érdekét. Az ügyiratba való betekintés joga nem terjed ki a bizalmas információkra. Az INH-k indokolatlan késedelem nélkül továbbítják az EKB-nak az EKB felügyeleti eljárásaival kapcsolatban általuk kézhez vett iratbetekintési kérelmeket.

(2) Az ügyiratot a EKB által az EKB felügyeleti eljárása során kapott, készített vagy összeállított összes dokumentum alkotja, függetlenül az adathordozótól.

(3) Ez a cikk nem gátolja meg az EKB-t vagy az INH-kat abban, hogy felfedjék és felhasználják a jogsértés bizonyításához szükséges információkat.

(4) Az EKB meghatározhatja, hogy az iratbetekintést e következő módon, illetve módokon lehet biztosítani, a felek technikai lehetőségeitől függően:

a) CD-ROM-ok vagy bármely más elektronikus adathordozó, ideértve a jövőben elérhetővé váló adathordozókat is;

b) a hozzáférhető ügyiratok fénymásolatának postai úton történő megküldése;

c) a felek meghívása a hozzáférhető ügyiratokba az EKB irodáiban történő betekintésre.

(5) E cikk alkalmazásában a bizalmas információk körébe tartozhatnak az EKB vagy az INH belső dokumentumai; valamint az EKB és valamely INH közötti, illetve az INH-k közötti levelezés.

2. FEJEZET

Az EKB felügyeleti határozatai

33. cikk

Az EKB felügyeleti határozatainak indokolása

(1) Az EKB felügyeleti határozatait a (2) bekezdés szerint el kell látni a határozat indokolásával.

(2) Az indokolásnak tartalmaznia kell a lényeges tényeket és jogi indokokat, amelyekre az EKB a felügyeleti határozatát alapította.

(3) Az EKB – a 31. cikk (4) bekezdésének figyelembevételével – csak olyan tényekre alapozhatja a felügyeleti határozatait, amelyekkel kapcsolatban a felek megtehették észrevételeiket.

34. cikk

Halasztó hatály

Az EUMSZ 278. cikke és az SSM-rendelet 24. cikkének (8) bekezdésének sérelme nélkül az EKB az EKB felügyeleti határozata alkalmazásának felfüggesztéséről: a) magában az EKB felügyeleti határozatban, vagy b) a felülvizsgálati testület általi felülvizsgálat iránti kérelemtől eltérő esetekben az EKB felügyeleti határozat címzettjének kérelmére dönthet.

35. cikk

Értesítés az EKB felügyeleti határozatairól

(1) Az EKB az EKB felügyeleti határozatról a felet értesítheti a) szóban, b) a felügyeleti határozat egy példányának kézbesítésével vagy átadásával, c) tértivevényes ajánlott levélben, d) futárszolgálattal, e) telefaxon vagy f) elektronikus úton, a (10) bekezdésnek megfelelően.

(2) Ha képviselő írásbeli felhatalmazással rendelkezik, az EKB a képviselőt is értesítheti az EKB felügyeleti határozatáról. Ilyen esetekben az EKB nem köteles azt a felügyelt szervezetet is értesíteni az EKB felügyeleti határozatáról, amelyet a képviselő képvisel.

(3) Az EKB felügyeleti határozatáról való szóbeli értesítés esetében a határozat akkor minősül a címzett számára kézbesítettnek, ha az EKB alkalmazottja tájékoztatta az EKB felügyeleti határozatáról a) természetes személy esetében az érintett természetes személyt, illetve b) jogi személy esetében a jogi személy felhatalmazott kézbesítési megbízottját. Ilyen esetben a szóbeli értesítést követően indokolatlan késedelem nélkül át kell adni a címzettnek az EKB felügyeleti határozatát írott formában.

(4) Az EKB felügyeleti határozatáról tértivevényes ajánlott levélben történő értesítés esetében az EKB felügyeleti határozatáról való értesítés a postai szolgáltatónak való átadást követő tízedik napon a címzettnek kézbesítettnek tekintendő, kivéve, ha a tértivevény azt tanúsítja, hogy a levelet más napon vették kézhez.

(5) Az EKB felügyeleti határozatáról futárszolgálat útján történő értesítés esetében az EKB felügyeleti határozatáról való értesítés a futárszolgálatnak való átadást követő tízedik napon a címzettnek kézbesítettnek tekintendő, kivéve, ha az átvételi elismervény azt tanúsítja, hogy a levelet más napon vették kézhez.

(6) A (4) és az (5) bekezdés céljára az EKB felügyeleti határozatát kézbesítésre alkalmas címre (érvényes címre) kell megküldeni. Érvényes cím:

a) az EKB felügyeleti határozata címzettjének kérelmére induló EKB felügyeleti eljárásban a címzett által a kérelmében megjelölt cím;

b) felügyelt szervezet esetében a székhely felügyelt szervezet által az EKB-nak legutoljára megadott üzleti címe;

c) természetes személyek esetében az EKB-nak megadott legutolsó cím, vagy ha az EKB-nak címet nem adtak meg és a természetes személy valamely felügyelt szervezet alkalmazottja, vezetője vagy részvényese, a felügyelt szervezet b) pont szerinti üzleti címe.

(7) Az EKB felügyeleti eljárásban félnek minősülő minden személynek kérésre meg kell adnia egy érvényes címet.

(8) Ha egy személy székhelye vagy lakóhelye nem tagállam államban van, az EKB kérheti, hogy a fél ésszerű időn belül nevezzen meg olyan kézbesítési megbízottat, akinek a lakóhelye vagy üzleti telephelye valamely tagállamban van. Amennyiben erre a kérésre kézbesítési megbízottat nem neveznek meg, illetve az ilyen kézbesítési megbízott megnevezéséig a kommunikációt a (3)–(5) és a (9) bekezdésnek megfelelően a fél EKB számára elérhető címére lehet kézbesíteni.

(9) Amennyiben az EKB felügyeleti határozatának címzettje telefax számot adott meg az EKB-nak, az EKB a felügyeleti határozatról a címzettet a határozat másolatának telefaxon történő megküldésével is értesítheti. Az EKB felügyeleti határozatot a címzettnek kézbesítettnek kell tekinteni, ha az EKB a sikeres telefax-átvitelről kézbesítési jelentést kapott.

(10) Az EKB meghatározhatja azokat a kritériumokat, amelyek fennállása esetén az EKB felügyeleti határozatai elektronikus vagy egyéb hasonló távközlési eszközök révén kézbesíthetőek.

3. CÍM

A JOGSÉRTÉSEK JELENTÉSE

36. cikk

A jogsértések jelentése

Bárki jóhiszemű bejelentést tehet az EKB-nak, ha alapos okkal feltételezi, hogy a bejelentés az SSM-rendelet 4. cikkének (3) bekezdésében említett jogi aktusok hitelintézetek, pénzügyi holdingtársaságok, vegyes pénzügyi holdingtársaságok vagy illetékes hatóságok (magát az EKB-t is ideértve) általi megsértését fogja feltárni.

37. cikk

Megfelelő védelem a jogsértések bejelentése tekintetében

(1) Amennyiben egy személy jóhiszemű bejelentést tesz az SSM-rendelet 4. cikkének (3) bekezdésében említett jogi aktusok felügyelt szervezetek vagy illetékes hatóságok általi feltehető megsértéséről, a bejelentést védett bejelentésként kell kezelni.

(2) Az irányadó uniós adatvédelmi kerettel összhangban védelemben részesül az összes személyes adat a jogsértést bejelentő személy, valamint a jogsértésért feltehetően felelős természetes személy vonatkozásában egyaránt.

(3) Az EKB a védett bejelentést tevő személy személyazonosságát előzetes kifejezett hozzájárulásának beszerzése nélkül nem tárja fel, kivéve, ha erre további vizsgálattal vagy későbbi bírósági eljárással kapcsolatban bírósági végzés kötelezi.

38. cikk

A bejelentés nyomon követésére vonatkozó eljárások

(1) Az EKB értékeli a jelentős felügyelt szervezetekre vonatkozó valamennyi bejelentést. Az EKB értékeli az EKB rendeleteiben vagy határozataiban foglaltak megsértése tekintetében a kevésbé jelentősnek minősülő szervezetekhez kapcsolódó bejelentéseket. Utóbbi esetben, amikor a bejelentés INH-khoz érkezik, azok továbbítják a bejelentéseket az EKB-hoz, a bejelentést tevő személy nevének közlése nélkül, kivéve, ha e személy ehhez kifejezetten hozzájárul.

(2) Az (1) bekezdés sérelme nélkül az EKB továbbítja az érintett INH-hoz a kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezetekre vonatkozó bejelentéseket, a bejelentést tevő személy nevének közlése nélkül, kivéve, ha e személy ehhez kifejezetten hozzájárul.

(3) Az EKB információcserét folytat az INH-kkal: a) annak értékelése érdekében, hogy a bejelentéseket az EKB-nak és az érintett INH-nak is megküldték-e, illetve az intézkedések koordinálása érdekében; valamint b) hogy megismerje az INH-knak továbbított bejelentések nyomon követésének kimenetelét.

(4) Az EKB ésszerű mérlegeléssel határozza meg a kapott bejelentések értékelésének módját és a megteendő intézkedéseket.

(5) A felügyelt szervezetek feltehető jogsértése esetében az érintett felügyelt szervezet az EKB-nak megadja az általa a kapott bejelentés értékelése érdekében kért összes információt és dokumentumot.

(6) Az (EKB-tól különböző) illetékes hatóságok feltehető jogsértése esetében az EKB felkéri az érintett illetékes hatóságot, hogy a bejelentett tényekre tegye meg észrevételeit.

(7) Az EKB az SSM-rendelet 20. cikkének (2) bekezdésében ismertetett éves jelentésében a bejelentésekről kivonatolt vagy összesített formában tájékoztatást ad úgy, hogy az egyes felügyelt szervezeteket vagy személyeket ne lehessen azonosítani.

IV. RÉSZ

A FELÜGYELT SZERVEZET JELENTŐS VAGY KEVÉSBÉ JELENTŐS STÁTUSZÁNAK MEGHATÁROZÁSA

1. CÍM

A JELENTŐS VAGY KEVÉSBÉ JELENTŐS BESOROLÁSRA VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

39. cikk

A felügyelt szervezet jelentőssé minősítése egyedi alapon

(1) A felügyelt szervezet jelentős felügyelt szervezetnek minősül, ha az EKB az érintett felügyelt szervezethez a 43–49. cikk szerint intézett EKB határozatban így határoz, kifejtve a határozatot alátámasztó indokokat.

(2) A felügyelt szervezet jelentős felügyelt szervezetként történő minősítése megszűnik, ha az EKB a felügyelt szervezethez intézett EKB felügyeleti határozatban úgy dönt – kifejtve a határozatot alátámasztó indokokat –, hogy a szervezet kevésbé jelentősnek minősülő szervezet vagy többé nem jelentős felügyelt szervezet.

(3) Valamely felügyelt szervezet az alábbiak bármelyike alapján jelentős felügyelt szervezetnek minősíthető:

a) az 50–55. és azt követő cikkek szerint meghatározott mérete (a továbbiakban: a méretszempont);

b) az Unió vagy bármely, a mechanizmusban részt vevő tagállam gazdasága tekintetében fennálló, az 56–58. cikk szerint meghatározott jelentősége (a továbbiakban: a gazdasági jelentőség szempontja);

c) határokon átnyúló tevékenység tekintetében fennálló, az 59–60. cikk szerint meghatározott jelentősége (a továbbiakban: a határokon átnyúló tevékenység szempontja);

d) a 61–64. cikknek megfelelően meghatározott, közforrásból származó közvetlen pénzügyi segítség kérése vagy fogadása az Európai Stabilitási Mechanizmusból (ESM) (a továbbiakban: közforrásból származó közvetlen pénzügyi segítség szempontja);

e) az a tény, hogy a felügyelt szervezet a mechanizmusban részt vevő tagállam három legjelentősebb hitelintézetének egyike, a 65–66. cikkben meghatározottak szerint.

(4) A jelentős felügyelt szervezeteket közvetlenül az EKB felügyeli, kivéve, ha rendkívüli körülmények indokolják az érintett INH általi, e rész 9. címével összhangban történő felügyeletet.

(5) Az EKB egyben közvetlenül látja el az SSM-rendelet 6. cikke (5) bekezdésének b) pontja szerint elfogadott EKB határozat alapján kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet vagy kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt csoport felügyeletét annyiban, hogy az EKB fogja közvetlenül gyakorolni az SSM-rendelet 6. cikkének (4) bekezdésében említett, összes lényeges hatáskört. Az SSM-rendelet alkalmazásában az ilyen kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet vagy kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt csoport jelentősnek minősül.

(6) Az e cikkben említett EKB határozatok meghozatala előtt az EKB konzultál az érintett INH-kkal. Az e cikkben említett minden EKB határozatról értesíteni kell az érintett INH-kat is.

40. cikk

A csoport részét alkotó felügyelt szervezetek jelentőssé minősítés

(1) Ha egy vagy több felügyelt szervezet egy felügyelt csoport részét alkotja, a jelentőség meghatározásának kritériumait a mechanizmusban részt vevő tagállamon belüli konszolidáció legmagasabb szintjén kell meghatározni, a IV. rész 3–7. címe rendelkezéseinek megfelelően.

(2) A felügyelt csoport részét alkotó minden egyes felügyelt szervezetet jelentős felügyelt szervezetnek kell tekinteni az alábbi körülmények bármelyikének fennállása esetében:

a) ha a felügyelt csoport konszolidációnak a mechanizmusban részt vevő tagállamokon belüli legmagasabb szintjén teljesíti a méretszempontot, a gazdasági jelentőség szempontját vagy a határokon átnyúló tevékenység szempontját;

b) ha a felügyelt csoport részét képező egy vagy több felügyelt szervezet teljesíti a közforrásból származó közvetlen pénzügyi segítség szempontját;

c) ha a felügyelt csoport részét képező egy vagy több felügyelt szervezet a mechanizmusban részt vevő tagállam három legjelentősebb hitelintézetének egyike.

(3) Amennyiben megállapítást nyert, hogy a felügyelt csoport jelentős vagy többé már nem jelentős, az EKB elfogad egy EKB határozatot a jelentős felügyelt szervezetté minősítésről vagy pedig a jelentős felügyelt szervezet minősítés felfüggesztéséről, és megadja a szóban forgó felügyelt csoport részét alkotó minden egyes felügyelt szervezet vonatkozásában az EKB általi közvetlen felügyelet kezdő és záró időpontját, a 39. cikkben előírt kritériumokkal és eljárásokkal összhangban.

41. cikk

A mechanizmusban részt nem vevő tagállamban székhellyel rendelkező hitelintézetek fióktelepeire vonatkozó külön rendelkezések

(1) E rendelet alkalmazásában egyetlen felügyelt szervezetnek kell tekinteni a mechanizmusban részt nem vevő tagállamban székhellyel rendelkező hitelintézet által a mechanizmusban részt vevő azonos tagállamban nyitott összes fióktelepet.

(2) E rendelet alkalmazásában külön felügyelt szervezetnek kell tekinteni a mechanizmusban részt nem vevő tagállamban székhellyel rendelkező hitelintézet által a mechanizmusban részt vevő eltérő tagállamokban nyitott fióktelepeket.

(3) Az (1) bekezdésben foglaltak sérelme nélkül az SSM-rendelet 6. cikkének (4) bekezdésében előírt kritériumok teljesülésének meghatározásakor a mechanizmusban részt nem vevő tagállamban székhellyel rendelkező hitelintézet fióktelepeit egyenként, külön felügyelt szervezetként kell értékelni, elkülönítve ugyanazon hitelintézet leányvállalataitól.

42. cikk

A mechanizmusban részt nem vevő tagállamban és harmadik országban székhellyel rendelkező hitelintézetek leányvállalataira vonatkozó külön rendelkezések

(1) A mechanizmusban részt vevő egy vagy több tagállamban olyan hitelintézet által létesített leányvállalatokat, amelyek székhelye a mechanizmusban részt nem vevő tagállamban vagy harmadik országban van, elkülönülten kell értékelni ugyanezen hitelintézet fióktelepeitől annak meghatározásakor, hogy az SSM-rendelet 6. cikkének (4) bekezdésében előírt kritériumok közül bármelyik teljesül-e.

(2) Az alábbi leányvállalatokat elkülönülten kell értékelni annak meghatározásakor, hogy az SSM-rendelet 6. cikkének (4) bekezdésében előírt kritériumok közül bármelyik teljesül-e:

a) amelyeket a mechanizmusban részt vevő tagállamban hoztak létre;

b) amelyek olyan csoporthoz tartoznak, amelyek anyavállalatának székhelye a mechanizmusban részt nem vevő tagállamban vagy harmadik országban van;

c) amelyek nem tartoznak a mechanizmusban részt vevő tagállamon belüli felügyelt csoporthoz.

2. CÍM

A FELÜGYELT SZERVEZETEK JELENTŐS FELÜGYELT SZERVEZETTÉ MINŐSÍTÉSÉNEK ELJÁRÁSA

1. FEJEZET

A felügyelt szervezet jelentőssé minősítése

43. cikk

A felügyelt szervezet státusának felülvizsgálata

(1) Amennyiben ez a rendelet eltérően nem rendelkezik, az EKB legalább évente felülvizsgálja, hogy valamely jelentős felügyelt szervezet vagy jelentős felügyelt csoport továbbra is teljesíti-e az SSM-rendelet 6. cikkének (4) bekezdésében előírt kritériumok közül valamelyiket.

(2) Amennyiben ez a rendelet eltérően nem rendelkezik, minden INH legalább évente felülvizsgálja, hogy valamely kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet vagy kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt csoport teljesíti-e az SSM-rendelet 6. cikkének (4) bekezdésében előírt kritériumok közül valamelyiket. A kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt csoportok esetében ezt a felülvizsgálatot a mechanizmusban részt vevő azon tagállam érintett INH-ja végzi el, amelyben a mechanizmusban részt vevő tagállamon belüli konszolidáció legmagasabb szintjén meghatározott anyavállalat székhelye van.

(3) Az EKB a vonatkozó információk beérkezését követően bármikor, de különösen az 52. cikkben felsorolt esetekben felülvizsgálhatja, hogy a) a felügyelt szervezet teljesíti-e az SSM-rendelet 6. cikkének (4) bekezdésében előírt kritériumokat, és b) hogy valamely jelentős felügyelt szervezet teljesíti-e az SSM-rendelet 6. cikkének (4) bekezdésében előírt kritériumokat.

(4) Ha egy INH úgy értékeli, hogy egy kevésbé jelentősnek minősülő szervezet vagy kevésbé jelentősnek minősülő csoport teljesíti az SSM-rendelet 6. cikkének (4) bekezdésében előírt kritériumok közül bármelyiket, az INH indokolatlan késedelem nélkül értesíti erről az EKB-t.

(5) AZ EKB vagy valamely INH kérésére az EKB és az érintett INH együttműködik annak meghatározásában, hogy az SSM-rendelet 6. cikkének (4) bekezdésében előírt kritériumok közül bármelyik teljesül-e valamely felügyelt szervezet vagy valamely felügyelt csoport vonatkozásában.

(6) Ha az EKB a) úgy dönt, hogy átveszi a közvetlen felügyeletet a felügyelt szervezet vagy felügyelt csoport vonatkozásában, vagy pedig b) úgy dönt, hogy valamely felügyelt szervezet vagy felügyelt csoport EKB általi közvetlen felügyeletét meg kell szüntetni, az EKB és az érintett INH együttműködik a felügyeleti hatáskörök terén a zökkenőmentes átmenet biztosítása érdekében. A felügyelt szervezet közvetlen felügyeletének az EKB általi átvételekor az érintett INH, illetve az érintett szervezet felügyeleti hatásköreinek az INH-nak átadásakor az EKB készít különösen egy jelentést, amely tartalmazza a felügyelt szervezet felügyeleti múltját és kockázati profilját.

(7) Az EKB határozza meg, hogy a felügyelt szervezet vagy felügyelt csoport jelentősnek minősül-e az SSM-rendelet 6. cikkének (4) bekezdésében előírt kritériumok ott előírt sorrendben való használatával, azaz az alábbiak szerint: a) méret; b) az Unió vagy a mechanizmusban részt vevő bármely tagállam gazdasági tekintetében fennálló jelentőség; c) a határokon átnyúló tevékenységek jelentősége; d) közforrásból származó pénzügyi segítség kérése vagy fogadása közvetlenül az ESM-ből; e) az a tény, hogy a szervezet a mechanizmusban részt vevő tagállam három legjelentősebb hitelintézetének egyike.

44. cikk

A felügyelt szervezet jelentős mivoltának meghatározásakor alkalmazandó eljárás

(1) A felügyelt szervezet vagy a felügyelt csoport a cím alapján jelentősnek történő minősítésére vonatkozó döntés meghozatalakor eltérő rendelkezés hiányában az EKB az e rendelet 2. címének III. részében foglalt eljárási szabályokat alkalmazza.

(2) Az EKB a 45. cikkben meghatározott határidőn belül írásban közli a felügyelt szervezet vagy felügyelt csoport jelentőssé nyilvánításáról szóló EKB határozatot valamennyi érintett felügyelt szervezettel, és a határozatot közli az érintett INH-val is. Azon felügyelt szervezetek esetében, amelyek egy jelentős felügyelt csoport tagjai, az EKB az EKB határozatot a felügyelt szervezettel a konszolidációnak a mechanizmusban részt vevő tagállamokon belüli legmagasabb szintjén közli, és gondoskodik arról, hogy a jelentős felügyelt csoportba tartozó valamennyi felügyelt szervezetet megfelelően tájékoztassa.

(3) Azon felügyelt szervezetek tekintetében, amelyeket az EKB az (1) bekezdésnek megfelelően nem értesített, a 49. cikk (2) bekezdésében említett jegyzék minősül a kevésbé jelentősként történő besorolásukról történő értesítésnek.

(4) Az EKB minden egyes jelentős felügyelt szervezetnek lehetőséget ad arra, hogy írásban nyilatkozzon az (1) bekezdés szerinti EKB határozat elfogadása előtt.

(5) Az EKB ezen túlmenően a 39. cikk (6) bekezdésével összhangban az érintett INH-knak is lehetőség ad, hogy írásban megtegyék megjegyzéseiket és észrevételeiket, és az EKB ezeket megfelelően figyelembe veszi.

(6) A felügyelt szervezet vagy a felügyelt csoport azon EKB határozatról való értesítés napjától minősül jelentős felügyelt szervezetnek vagy jelentős felügyelt csoportnak, amelyben meghatározásra kerül, hogy az jelentős felügyelt szervezetnek vagy a jelentős felügyelt csoportnak minősül.

2. FEJEZET

Az EKB általi közvetlen felügyelet kezdete és megszűnése

45. cikk

Az EKB általi közvetlen felügyelet kezdete

(1) Az EKB egy EKB határozatban határozza meg azt a napot, amikor átveszi a közvetlen felügyeletet a jelentős felügyelt szervezetté, illetve jelentős felügyelt csoporttá minősített felügyelt szervezet vagy felügyelt csoport felett. Ez az EKB határozat megegyezhet a 44. cikk (2) bekezdésében említett határozattal. Az EKB a (2) bekezdés szerint ezt az EKB határozatot a közvetlen felügyelet átvétele előtt legalább egy hónappal közli minden érintett felügyelt szervezettel.

(2) Ha az EKB a felügyelt szervezet vagy a felügyelt csoport felett a közvetlen felügyeletet az ESM-ből közforrásból származó közvetlen pénzügyi segítség kérése vagy fogadása alapján veszi át, az EKB az (1) bekezdésben említett EKB határozatot kellő időben – a közvetlen felügyelet átvételének napja előtt legalább egy héttel – közli minden érintett felügyelt szervezettel.

(3) Az EKB az (1) bekezdésben említett EKB határozatokat másolatban megküldi az érintett INH-knak.

(4) Az EKB a felügyelt szervezet vagy felügyelt csoport feletti közvetlen felügyeletet legkésőbb azt a napot követő 12 hónappal veszi át, amelyen az EKB az adott felügyelt szervezetet vagy felügyelt csoportot a 44. cikk (2) bekezdése szerinti EKB határozatról értesíti.

(5) Ezen cikk alkalmazásában egy felügyelt csoport esetében az EKB az EKB határozatról a felügyelt szervezetet a konszolidációnak a mechanizmusban részt vevő tagállamokon belüli legmagasabb szintjén értesíti, és biztosítja, hogy a csoporton belüli felügyelt szervezeteket megfelelően tájékoztassa a vonatkozó határidőn belül.

46. cikk

Az EKB általi közvetlen felügyelet megszűnése

(1) Amikor az EKB elhatározza, hogy a felügyelt szervezet vagy felügyelt csoport EKB általi közvetlen felügyelete meg fog szűnni, az EKB kibocsát egy EKB határozatot minden érintett felügyelt szervezet felé, amelyben meghatározza a közvetlen felügyelet befejeződésének napját és okát. Az EKB ezt a határozatot legalább azon nap előtt egy hónappal fogadja, amelyen az EKB általi közvetlen felügyelet befejeződik. Az EKB ezt az EKB határozatot másolatban megküldi az érintett INH-knak is. A 45. cikk (5) bekezdése megfelelően alkalmazandó.

(2) Az EKB az (1) bekezdés szerinti határozat elfogadása előtt valamennyi jelentős felügyelt szervezetnek lehetőséget ad arra, hogy írásban nyilatkozatot tegyenek.

(3) Azon EKB határozatok, amelyek meghatározzák azt a napot, amelyen a felügyelt szervezet EKB általi közvetlen felügyelete befejeződik, kiadhatóak a felügyelt szervezetet kevésbé jelentősnek minősítő határozattal együtt.

47. cikk

Az EKB általi közvetlen felügyelet befejeződésének okai

(1) Az olyan jelentős felügyelt szervezet esetében, amely ilyen minősítését a) mérete, b) az Unió vagy a mechanizmusban részt vevő bármely tagállam gazdasági tekintetében fennálló jelentősége, c) a határokon átnyúló tevékenységek jelentősége vagy az alapján kapta, hogy az e kritériumok legalább egyikének megfelelő csoport tagja, az EKB elfogad egy EKB határozatot, amely megszünteti a jelentős felügyeleti szervezeti minősítést és a közvetlen felügyeletet, ha három egymást követő éven át az SSM-rendelet 6. cikkének (4) bekezdésében említett kritériumok egyike sem teljesült egyedi alapon vagy azon felügyelt csoport szintjén, amelyhez a felügyelt szervezet tartozik.

(2) Az olyan felügyelt szervezet esetében, amely amiatt minősül jelentősnek, mert a) saját maga, b) az a csoport, amelyhez a felügyelt szervezet tartozik, c) vagy az azonos csoporthoz tartozó, más okból jelentősnek nem minősülő felügyelt szervezet az ESM-ből közforrásból származó közvetlen pénzügyi segítséget kért vagy kapott, az EKB akkor fogadja el a jelentős felügyeleti szervezeti minősítést és a közvetlen felügyeletet megszüntető EKB határozatot, ha a közforrásból származó közvetlen pénzügyi segítséget elutasították, teljes egészében visszafizették vagy felmondták. Az ilyen határozatot a közforrásból származó közvetlen pénzügyi segítség visszafizetése vagy felmondása esetében csak három naptári évvel a közforrásból származó közvetlen pénzügyi segítség teljes visszafizetése vagy felmondása után lehet meghozni.

(3) Az olyan felügyelt szervezet esetében, amely amiatt minősül jelentősnek, mert a mechanizmusban részt vevő tagállam három legjelentősebb hitelintézetének egyike, a 65–66. cikkben meghatározottak szerint, vagy pedig ilyen hitelintézet felügyelt csoportjához tartozik, és amely más okból nem jelentős, az EKB akkor fogadja el a jelentős felügyeleti szervezeti minősítést és a közvetlen felügyeletet megszüntető EKB határozatot, ha az érintett felügyelt szervezet három egymást követő naptári évben nem volt valamely, a mechanizmusban részt vevő tagállam három legjelentősebb hitelintézetének egyike.

(4) Az olyan felügyelt szervezet esetében, amely az SSM-rendelet 6. cikke (5) bekezdésének b) pontja szerint elfogadott EKB határozattal került közvetlen EKB-felügyelet alá, és amely más okból nem jelentős, az EKB akkor fogad el a jelentős felügyeleti szervezeti minősítést és a közvetlen felügyeletet megszüntető EKB határozatot, ha megalapozott mérlegelése szerint a közvetlen felügyelet a továbbiakban nem szükséges a magas színvonalú felügyelet következetes alkalmazásának biztosításához.

48. cikk

Folyamatban levő eljárások

(1) Ha az EKB és az INH közötti hatáskörváltásra kerül sor, az a hatóság, amelynek hatásköre megszűnik (a továbbiakban: a megszűnő hatáskörű hatóság) tájékoztatja a hatáskört szerző hatóságot (a továbbiakban: a felügyeletet átvevő hatóságot) minden hivatalosan megindított felügyeleti eljárásról, amelyben döntést kell hozni. A megszűnő hatáskörű

hatóság ezt a tájékoztatást azt követően haladéktalanul megadja, amint tudomást szerzett a hatáskörében bekövetkezendő változásról. A megszűnő hatáskörű hatóság ezt az információt folyamatosan – főszabályként havonta – frissíti, amennyiben van új, a felügyeleti eljárásra vonatkozó, jelentendő információ. A felügyeletet átvevő hatóság kellően indokolt esetben lehetővé teheti az ennél ritkább jelentést. A 48. és a 49. cikk alkalmazásában felügyeleti eljárás az EKB vagy az INH felügyeleti eljárása.

A hatáskörváltást megelőzően a megszűnő hatáskörű hatóság indokolatlan késedelem nélkül kapcsolatba lép a felügyeletet átvevő hatósággal a döntést igénylő minden új felügyeleti eljárás hivatalos megindítását követően.

(2) Ha a felügyeleti hatáskör gyakorlója változik, a megszűnő hatáskörű hatóság törekedik a döntést igénylő, folyamatban lévő felügyeleti eljárásoknak a felügyeleti hatáskörváltás napja előtti befejezésére.

(3) Ha egy döntést igénylő, hivatalosan megindított felügyeleti eljárás nem fejezhető be a felügyeleti hatáskörváltás napja előtt, a megszűnő hatáskörű hatóság továbbra is illetékes marad az ilyen folyamatban levő felügyeleti eljárás befejezésére. Ebből a célból a megszűnő hatáskörű hatóság a felügyeleti eljárás befejezéséig megtartja az összes vonatkozó hatáskörét. A megszűnő hatáskörű hatóság megtartott hatáskörei alapján az irányadó jognak megfelelően fejezi be a szóban forgó folyamatban lévő felügyeleti eljárást. A megszűnő hatáskörű hatóság a hatáskörváltást megelőzően folyamatban lévő felügyeleti eljárásban bármely határozat meghozatala előtt tájékoztatja a hatáskört átvevő hatóságot. A felügyeletet átvevő hatóság számára megküldi a meghozott határozat másolatát és a határozathoz kapcsolódó lényeges dokumentumokat.

(4) A (3) bekezdéstől eltérve az EKB az érintett hivatalosan megindított felügyeleti eljárásra vonatkozó értékelés elvégzéséhez szükséges információk kézhezvételétől számított egy hónapon belül az érintett INH-val konzultálva dönthet a felügyeleti eljárás átvételéről. Ha nemzeti jogi okból az előző mondatban említett értékelési időszak vége előtt EKB határozat meghozatala szükséges, az INH megadja az EKB-nak a szükséges információkat, és meghatározza különösen azt a határidőt, amelyen belül az EKB-nak döntenie kell arról, hogy kívánja-e átvenni az eljárást vagy sem. Amennyiben az EKB átveszi a felügyeleti eljárást, értesíti az érintett INH-t és a feleket az érintett felügyeleti eljárás átvételére vonatkozó döntéséről. Az EKB az EKB határozatban részletezi az ilyen felügyeleti eljárás átvételének következményeit.

(5) Az EKB és az érintett INH együttműködik a folyamatban levő eljárások befejezése tekintetében és e célból információcserét folytathat.

(6) Ez a cikk nem vonatkozik a szokásos eljárásokra.

3. FEJEZET

A felügyelt szervezetek jegyzéke

49. cikk

Közzététel

(1) Az EKB közzétesz egy jegyzéket, amelyen szerepel az EKB közvetlen felügyelete alatt álló összes felügyelt szervezet és felügyelt csoport neve – amennyiben a felügyelt szervezet számára annak jelentősége van, megjelölve azt a felügyelt csoportot, amelyhez tartozik –, valamint a közvetlen felügyelet konkrét jogalapja. A jegyzék tartalmazza a méretszempont alapján jelentősnek minősítés esetében a felügyelt szervezet vagy felügyelt csoport eszközeinek teljes értékét. Az EKB közzéteszi azon felügyelt szervezetek nevét, amelyeket – noha teljesítik az SSM-rendelet 6. cikkének (4) bekezdésében említett kritériumok egyikét, és ennélfogva jelentősnek minősülnének – az EKB mégis kevésbé jelentősnek minősít a IV. rész 9. címének megfelelő konkrét körülmények miatt, és ezért felettük a közvetlen felügyeletet nem az EKB látja el.

(2) Az EKB közzétesz egy jegyzéket, amelyen szerepel a valamely INH közvetlen felügyelete alatt álló összes felügyelt szervezet neve, valamint az érintett INH megnevezése.

(3) Az (1) és a (2) bekezdésben említett jegyzéket elektronikusan kell közzétenni és annak az EKB honlapján elérhetőnek kell lennie.

(4) Az (1) és a (2) bekezdésben említett jegyzéket rendszeresen frissíteni kell.

3. CÍM

A JELENTŐSÉG MÉRET ALAPJÁN TÖRTÉNŐ MEGHATÁROZÁSA

50. cikk

A jelentőség méret alapján történő meghatározása

(1) Azt, hogy egy felügyelt szervezet vagy felügyelt csoport a méretszempont alapján jelentős-e, az eszközök teljes értékére hivatkozással kell meghatározni.

(2) A felügyelt szervezet vagy felügyelt csoport akkor minősül jelentősnek, ha eszközeinek teljes értéke meghaladja a 30 milliárd eurót (a továbbiakban: a mérethatár).

51. cikk

A felügyelt szervezet méret alapján fennálló jelentősége meghatározásának alapja

(1) Ha a felügyelt szervezet felügyelt csoport részét képezi, eszközeinek teljes értékét a felügyelt csoport irányadó jognak megfelelő, év végi prudenciális konszolidált adatszolgáltatása alapján kell meghatározni.

(2) Ha a teljes eszközállomány nem határozható meg az (1) bekezdésben említett adatok alapján, az eszközök teljes értékét a legutolsó auditált, az az Unión belül a 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban alkalmazandó nemzetközi számviteli standardoknak ([1]) (IFRS) megfelelően elkészített éves pénzügyi beszámoló alapján, és ha ilyen éves pénzügyi beszámoló nem áll rendelkezésre, az irányadó nemzeti számviteli jogszabályoknak megfelelően elkészített éves pénzügyi beszámoló alapján kell meghatározni.

(3) Ha a felügyelt szervezet nem képezi felügyelt csoport részét, eszközeinek teljes értékét az irányadó jognak megfelelő, év végi egyedi prudenciális adatszolgáltatás alapján kell meghatározni.

(4) Ha a teljes eszközállomány a (3) bekezdésben említett adatok felhasználásával nem határozható meg, az eszközök teljes értékét a legutolsó auditált, az Unión belül a 1606/200/EK rendeletnek megfelelően érvényesülő IFRS standardoknak megfelelően elkészített éves beszámolója alapján, és ha ilyen beszámoló nem áll rendelkezésre, az irányadó nemzeti számviteli jogszabályoknak megfelelően elkészített éves pénzügyi beszámoló alapján kell meghatározni.

(5) Ha a felügyelt szervezet egy euroövezeten kívüli tagállamban letelepedett hitelintézet fióktelepe, az eszközei teljes értékét a 25/2009/EK (EKB/2008/32) európai központi banki rendelet ([2]) alapján szolgáltatott statisztikai adatok alapján kell meghatározni.

52. cikk

A jelentőség méret alapján történő meghatározásának alapja különleges vagy rendkívüli körülmények esetén

(1) Ha kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet vonatkozásában rendkívüli lényeges változás következik be azokban a körülményekben, amelyek a jelentőség méretszempont alapján történő meghatározása tekintetében jelentőséggel bírnak, az érintett INH felülvizsgálja, hogy a mérethatár továbbra is teljesül-e.

Ha ilyen változás jelentős felügyelt szervezet esetében következik be, az EKB felülvizsgálja, hogy a mérethatár továbbra is teljesül-e.

A jelentőség méretszempont alapján történő meghatározása tekintetében jelentőséggel bíró körülményekben rendkívüli lényeges változásnak minősül az alábbiak bármelyike: két vagy több hitelintézet egyesülése, b) jelentős üzletrész eladása vagy átruházása, c) a hitelintézet részvényeinek olyan átruházása, amelynek következtében többé nem tartozik ahhoz a felügyelt csoporthoz, amelyhez az eladás előtt tartozott, d) a felügyelt szervezet (vagy csoport) rendezett végelszámolásának elvégzésére vonatkozó végleges döntés, e) hasonló ténybeli helyzetek.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2002. július 19-i 1606/2002/EK rendelete a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról (HL L 243., 2002.9.11., 1. o.).

([2]) A monetáris-pénzügyi intézmények szektorának konszolidált mérlegéről szóló, 2008. december 19-i 25/2009/EK európai központi banki rendelet (EKB/2008/32) (HL L 15., 2009.1.20., 14. o.).

(2) A kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet, és felügyelt csoport esetében a konszolidációnak a mechanizmusban részt vevő tagállamokon belüli legmagasabb szintjén álló, kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet értesíti az érintett INH-t az (1) bekezdésben említett változásokról.

A jelentős felügyelt szervezet és jelentős felügyelt csoport esetében a konszolidációnak a mechanizmusban részt vevő tagállamokon belüli legmagasabb szintjén álló felügyelt szervezet az EKB-t értesíti az (1) bekezdésben említett változásokról.

(3) A 47. cikk (1)–(3) bekezdésében említett hároméves szabálytól való eltérésként, és a rendkívüli körülmények – ideértve (1) bekezdésben említett körülményeket – esetében az EKB az INH-kkal konzultálva dönt, hogy az érintett felügyelt szervezetek jelentősnek vagy kevésbé jelentősnek minősülnek, és arról az időpontról, amikortól a felügyeletet az EKB vagy az INH-k látják el.

53. cikk

Konszolidált vállalkozások csoportjai

(1) A jelentőség méretszempont alapján történő meghatározásának alkalmazásában a konszolidált vállalkozások felügyelt csoportja azon vállalkozásokból áll, amelyeket az uniós jogszabályok alapján prudenciális okokból konszolidálni kell.

(2) A jelentőség méretszempont alapján történő meghatározásának alkalmazásában a konszolidált vállalkozások felügyelt csoportjának részét képezik a mechanizmusban részt nem vevő tagállamokban és harmadik országokban található leányvállalatok és fióktelepek.

54. cikk

A konszolidáció módszere

A konszolidáció módszere az uniós jognak megfelelően prudenciális célokra alkalmazandó konszolidációs módszer.

55. cikk

Az összes eszköz számításának módszere

Valamely hitelintézet jelentőségének méretszempont alapján történő meghatározásának alkalmazásában az „eszközök teljes értékét” az uniós jog szerint prudenciális célokra elkészített mérleg „Eszközök összesen” sorából kell levezetni.

4. CÍM

A JELENTŐSÉG MEGHATÁROZÁSA AZ UNIÓ VAGY A MECHANIZMUSBAN RÉSZT VEVŐ BÁRMELY TAGÁLLAM GAZDASÁGA SZEMPONTJÁBÓL FENNÁLLÓ JELENTŐSÉG ALAPJÁN

56. cikk

A nemzeti gazdasági jelentőség értékhatára

Az a felügyelt szervezet, amelynek székhelye a mechanizmusban részt vevő tagállamban van, vagy az a felügyelt csoport, amely anyavállalatának székhelye a mechanizmusban részt vevő tagállamban van, akkor minősíthető a mechanizmusban részt vevő érintett tagállam gazdasága szempontjából fennálló jelentősége alapján jelentősnek, ha:

$$A : B \geq 0{,}2 \text{ (nemzeti gazdasági jelentőség értékhatára)}$$

és

$$A \geq 5 \text{ milliárd EUR,}$$

ahol:

A az eszközök egy adott naptári évre az 51–55. cikknek megfelelően meghatározott teljes értéke, és

B az 549/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) (ESA 2010) A mellékletének 8.89. pontjában meghatározott és az Eurostat által közzétett, piaci áron számított bruttó hazai termék.

([1]) Európai Unió-beli nemzeti és regionális számlák európai rendszeréről szóló, 2013. május 21-i 549/2013/EU rendelet (HL L 174., 2013.6.26., 1. o.).

57. cikk

Kritériumok a jelentőségnek az Unió vagy a mechanizmusban részt vevő bármely tagállam gazdasága szempontjából fennálló jelentőség alapján történő meghatározásához

(1) Az EKB különösen a következő kritériumokat veszi figyelembe annak értékelésekor, hogy valamely felügyelt szervezet vagy felügyelt csoport az 56. cikkben meghatározottaktól eltérő okból jelentős-e az Unió vagy a mechanizmusban részt vevő valamely tagállam gazdasága szempontjából:

a) a felügyelt szervezet vagy felügyelt csoport jelentősége az Unió vagy a mechanizmusban részt vevő valamely tagállam konkrét gazdasági ágazati szempontjából;

b) a felügyelt szervezet vagy felügyelt csoport összekapcsolódása az Unió vagy a mechanizmusban részt vevő valamely tagállam gazdaságával;

c) a felügyelt szervezet vagy felügyelt csoport helyettesíthetősége piaci résztvevőként és ügyfélszolgáltatások nyújtójaként egyaránt;

d) a felügyelt szervezet vagy felügyelt csoport üzleti, strukturális és operatív összetettsége.

(2) Az 52. cikk (3) bekezdése megfelelően alkalmazandó.

58. cikk

A jelentőség meghatározása az Unió vagy a mechanizmusban részt vevő bármely tagállam gazdasága szempontjából fennálló jelentőség alapján valamely INH kérésére

(1) Valamely INH értesítheti az EKB-t, ha valamely felügyelt szervezetet a hazai gazdasága tekintetében jelentősnek tekint.

(2) Az EKB az 57. cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumok alapján értékeli az INH értesítését.

(3) A 57. cikk megfelelően alkalmazandó.

5. CÍM

A JELENTŐSÉG MEGHATÁROZÁSA A HATÁROKON ÁTNYÚLÓ TEVÉKENYSÉGEK JELENTŐSÉGE ALAPJÁN

59. cikk

Kritériumok a jelentőségnek a határokon átnyúló tevékenységek jelentősége alapján történő meghatározásához

(1) Az EKB csak akkor tekintheti a felügyelt csoportot jelentősnek a határokon átnyúló tevékenységei alapján, ha a felügyelt csoport anyavállalata több, a mechanizmusban részt vevő tagállamban létesített leányvállalatokat.

(2) Az EKB csak akkor tekinthet jelentősnek valamely felügyelt csoportot a határokon átnyúló tevékenységei alapján, ha az eszközeinek összértéke meghaladja az 5 milliárd eurót, és:

a) a határokon átnyúló eszközeinek teljes eszközein belüli aránya 20 % feletti; és

b) a határokon átnyúló kötelezettségeinek az összes forrásokon belüli aránya 20 % feletti.

(3) Az 52. cikk (3) bekezdése megfelelően alkalmazandó.

60. cikk

Határokon átnyúló eszközök és kötelezettségek

(1) „Határokon átnyúló eszközök”: a felügyelt csoporttal összefüggésben a teljes eszközök azon része, amelyek tekintetében a partner hitelintézet vagy a mechanizmusban részt vevő azon tagállamtól eltérő tagállamban található jogi vagy természetes személy, amelyben az érintett felügyelt csoport székhelye van.

(2) „Határokon átnyúló források”: a felügyelt csoporttal összefüggésben a teljes források azon része, amelyek tekintetében a partner hitelintézet vagy a mechanizmusban részt vevő azon tagállamtól eltérő tagállamban található jogi vagy természetes személy, amelyben az érintett felügyelt csoport székhelye van.

6. CÍM

A JELENTŐSÉG MEGHATÁROZÁSA AZ ESM-TŐL KÖZFORRÁSBÓL SZÁRMAZÓ PÉNZÜGYI SEGÍTSÉG KÉRÉSE VAGY FOGADÁSA ALAPJÁN

61. cikk

Közforrásból származó közvetlen pénzügyi segítség kérése vagy fogadása az ESM-től

(1) A felügyelt szervezet számára az ESM-től közforrásból származó közvetlen pénzügyi segítség kérésére akkor kerül sor, amikor az ESM valamely tagja pénzügyi segítség nyújtását kéri az adott szervezet számára az ESM igazgatóságának az Európai Stabilitási Mechanizmust létrehozó szerződés 19. cikke alapján valamely hitelintézet közvetlen feltőkésítéséről szóló határozatának megfelelően, és az e határozat alapján elfogadott eszközökkel.

(2) Valamely hitelintézet akkor részesül közforrásból származó közvetlen pénzügyi segítségben, amikor a hitelintézet az (1) bekezdésben említett határozat és eszközök szerint a pénzügyi segítséget megkapja.

62. cikk

Az INH-k kötelezettsége az EKB arról való tájékoztatására, hogy egy kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet valószínűleg közforrásból származó pénzügyi segítséget fog kérni vagy kapni

(1) Az INH – a kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet pénzügyi helyzetének jelentős megromlása esetében az EKB tájékoztatására vonatkozó, a 96. cikkben meghatározott kötelezettség sérelme nélkül – haladéktalanul tájékoztatja az EKB-t, amint tudomására jut, hogy valamely kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet számára közforrásból nyújtott pénzügyi segítség válhat szükségessé nemzeti szinten közvetlenül az ESM-ből, és/vagy az ESM részéről.

(2) Az INH – megfelelően indokolt sürgős esetek kivételével – a kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet pénzügyi helyzetéről szóló jelentését megfontolásra nyújtja be az EKB-nak, azt megelőzően, hogy azt az ESM-hez benyújtaná.

63. cikk

A közvetlen felügyelet kezdete és befejeződése

(1) Az a felügyelt szervezet, amelynek vonatkozásában az ESM-től közforrásból származó közvetlen pénzügyi segítséget kérnek, vagy amely az ESM-től közforrásból származó közvetlen pénzügyi segítséget kapott, attól a naptól minősül jelentős felügyelt szervezetnek, amikor nevében a közforrásból származó közvetlen pénzügyi segítséget megkérték.

(2) A közvetlen felügyelet EKB általi átvételének napját a 2. címnek megfelelő EKB határozatban kell meghatározni.

(3) Az 52. cikk (3) bekezdése megfelelően alkalmazandó.

64. cikk

Hatály

Ha felügyelt csoport részét képező felügyelt szervezet tekintetében kértek közforrásból származó közvetlen pénzügyi segítséget, az adott felügyelt csoport részét képező összes felügyelt szervezetet jelentősnek kell minősíteni.

7. CÍM

A JELENTŐSÉG MEGHATÁROZÁSA ANNAK ALAPJÁN, HOGY A FELÜGYELT SZERVEZET A MECHANIZMUSBAN RÉSZT VEVŐ TAGÁLLAMBAN A HÁROM LEGJELENTŐSEBB HITELINTÉZET EGYIKE

65. cikk

Kritériumok a mechanizmusban részt vevő tagállamban a három legjelentősebb hitelintézet meghatározásához

(1) Valamely hitelintézet vagy felügyelt csoport jelentősnek minősül. ha egyike a mechanizmusban részt vevő tagállamban a három legjelentősebb hitelintézetnek vagy felügyelt csoportnak.

(2) A mechanizmusban részt vevő tagállamban a három legjelentősebb hitelintézet vagy felügyelt csoport meghatározásának céljaira az EKB és az érintett INH figyelembe veszi a felügyelt szervezet, illetve a felügyelt csoport 50–55. cikknek megfelelően meghatározott méretét.

66. cikk

Felülvizsgálati eljárás

(1) Az EKB minden naptári év október 1-jéig a mechanizmusban részt vevő minden egyes tagállam vonatkozásában megállapítja, hogy jelentős felügyelt szervezetnek kell-e minősíteni három olyan felügyelt szervezetet, amelynek székhelye, illetve olyan felügyelt csoportot, amely anyavállalatának székhelye a mechanizmusban részt vevő ilyen tagállamban van.

(2) Az EKB kérésére az INH a szóban forgó naptári év október 1-jéig tájékoztatja az EKB-t a mechanizmusban részt vevő érintett tagállamban székhellyel rendelkező három legjelentősebb hitelintézetről vagy felügyelt csoportról. Az INH a három legjelentősebb hitelintézetet vagy felügyelt csoportot az 50–55. cikkben meghatározott kritériumok alapján határozza meg.

(3) Az érintett INH a mechanizmusban részt vevő tagállamban a három legjelentősebb hitelintézet vagy felügyelt csoport mindegyike tekintetében jelentést ad az EKB-nak, amely tartalmazza mindegyik esetben a felügyeleti múltat és a kockázati profilt, kivéve, ha a hitelintézet vagy felügyelt csoport már jelentősnek minősül.

Az EKB a (2) bekezdésben említett információk kézhezvételekor lefolytatja saját értékelését. Az EKB ebből a célból kérheti az érintett INH-tól bármely lényeges információ megadását.

(4) Ha az adott év október 1-jén a mechanizmusban részt vevő tagállamban a három legjelentősebb hitelintézet vagy felügyelt csoport közül egy vagy több nem minősül jelentős felügyelt szervezetnek, az EKB a 2. cím szerinti határozatot fogad el a három legjelentősebb hitelintézet vagy felügyelt csoport közül a jelentősnek nem minősülők tekintetében.

(5) Az 52. cikk (3) bekezdése megfelelően alkalmazandó.

8. CÍM

AZ EKB HATÁROZATA A KEVÉSBÉ JELENTŐSNEK MINŐSÜLŐ FELÜGYELT SZERVEZETEK SSM-RENDELET 6. CIKKE (5) BEKEZDÉSÉNEK B) PONTJA SZERINTI KÖZVETLEN FELÜGYELET ALÁ VONÁSÁRÓL

67. cikk

Az SSM-rendelet 6. cikke (5) bekezdésének b) pontja szerinti EKB határozat kritériumai

(1) Az EKB az SSM-rendelet 6. cikke (5) bekezdésének b) pontja szerint bármikor – EKB határozattal – úgy dönthet, hogy közvetlenül gyakorolja a felügyeletet valamely kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet vagy kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt csoport felett, amennyiben ez a magas színvonalú felügyelet következetes alkalmazásának biztosításához szükséges.

(2) Az (1) bekezdésben említett EKB határozat meghozatala előtt az EKB többek között a következő tényezők bármelyikét figyelembe veszi:

a) a kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet vagy kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt csoport közel áll-e az SSM-rendelet 6. cikkének (4) bekezdésében szereplő kritériumok egyikének teljesítéséhez;

b) a kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet vagy kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt csoport más hitelintézetekkel való összekapcsolódása;

c) a kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet vagy kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt csoport leányvállalata-e olyan felügyelt szervezetnek, amelynek székhelye a mechanizmusban részt nem vevő tagállamban vagy harmadik országban van, és egy vagy több – ugyancsak hitelintézet – olyan leányvállalatot vagy egy vagy több olyan fióktelepet létesített a mechanizmusban részt vevő tagállamokban, amelyek közül egy vagy több jelentős;

d) az a tény, hogy az INH nem követte az EKB utasításait;

e) az a tény, hogy az INH nem felel meg az SSM-rendelet 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusoknak.

f) az a tény, hogy a kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet az EFSF-től vagy az ESM-től közvetett pénzügyi segítséget kért vagy kapott.

68. cikk

Az SSM-rendelet 6. cikke (5) bekezdésének b) pontja szerinti EKB határozat valamely INH kérésére történő előkészítésének eljárása

(1) Az EKB valamely INH kérésre értékeli, hogy a magas színvonalú felügyelet következetes alkalmazása biztosításának érdekében szükséges-e az SSM-rendelet szerinti közvetlen felügyelet gyakorlása valamely kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet vagy kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt csoport tekintetében.

(2) Az INH kérelmében: a) megnevezi azt a kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezetet vagy kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt csoportot, amelynek vonatkozásában az INH álláspontja szerint az EKB-nak a közvetlen felügyeletet át kellene vennie, és b) megadja, hogy a magas színvonalú felügyelet következetes alkalmazása biztosításának érdekében miért szükséges a kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet vagy kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt csoport EKB általi közvetlen felügyelete.

(3) Az INH kéréséhez csatolni kell az érintett kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet vagy kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt csoport felügyeleti múltját és kockázati profilját feltüntető jelentést.

(4) Amennyiben az EKB nem ért egyet az INH kérésével, úgy konzultál az érintett INH-val annak végső értékelése előtt, hogy a kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet vagy kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt csoport EKB általi felügyelete szükséges-e a magas színvonalú felügyelet következetes alkalmazása biztosításának érdekében.

(5) Ha az EKB úgy dönt, hogy a magas színvonalú felügyelet következetes alkalmazása biztosításának érdekében a kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet vagy kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt csoport EKB általi közvetlen felügyelete szükséges, a 2. címnek megfelelő EKB határozatot fogad el.

69. cikk

Az SSM-rendelet 6. cikke (5) bekezdésének b) pontja szerinti EKB határozat EKB saját kezdeményezésére történő előkészítésének eljárása

(1) Az EKB kérheti valamely INH-tól, hogy adjon valamely kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet vagy kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt csoport felügyeleti múltját és kockázati profilját feltüntető jelentést. Az EKB megjelöli a határnapot, amikorra az említett jelentést be kell nyújtani hozzá.

(2) Az EKB konzultál az INH-val annak végső értékelése előtt, hogy a kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet vagy kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt csoport EKB általi felügyelete szükséges-e a magas színvonalú felügyelet következetes alkalmazása biztosításának érdekében.

(3) Ha az EKB azt állapítja meg, hogy a magas színvonalú felügyelet következetes alkalmazásának biztosításának érdekében a kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet vagy kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt csoport EKB általi közvetlen felügyelete szükséges, a 2. címnek megfelelő EKB határozatot fogad el.

9. CÍM

KÜLÖNLEGES KÖRÜLMÉNYEK, AMELYEK A JELENTŐS FELÜGYELT SZERVEZET KEVÉSBÉ JELENTŐSNEK TÖRTÉNŐ MINŐSÍTÉSÉT INDOKOLHATJÁK A JELENTŐSNEK TÖRTÉNŐ MINŐSÜLÉS SZEMPONTJAINAK VALÓ MEGFELELÉS ELLENÉRE

70. cikk

Különleges körülmények, amelyek nyomán a jelentős felügyelt szervezet kevésbé jelentősnek minősül

(1) Az SSM-rendelet 6. cikkének (4) bekezdésének második és ötödik albekezdésében említett különleges körülmények (a továbbiakban: különleges körülmények) olyan sajátos és tényleges körülmények esetén állnak fenn, amelyek alapján a felügyelt szervezet jelentőssé minősítése nem helyénvaló az SSM-rendelet célkitűzéseit és elveit és különösen a magas színvonalú felügyelet következetes alkalmazása biztosításának szükségességét figyelembe véve.

(2) A „különleges körülmények” kifejezést szűken kell értelmezni.

71. cikk

A különleges körülmények fennállásának értékelése

(1) Eseti alapon és konkrétan az érintett felügyelt szervezet vagy felügyelt csoport – de nem felügyelet szervezetek kategóriái – vonatkozásában kell meghatározni, hogy fennállnak-e olyan különleges körülmények, amelyek indokolják az egyébként jelentős felügyelt szervezet kevésbé jelentősnek minősítését.

(2) A 40. cikk megfelelően alkalmazandó.

(3) A 44–46. és a 48–49. cikket megfelelően alkalmazni kell. Az EKB a különleges körülmények fennállására vonatkozó következtetésre vezető okokat EKB határozatban adja meg.

72. cikk

Felülvizsgálat

(1) Az EKB az érintett INH-k támogatásával legalább évente egyszer felülvizsgálja, hogy a különleges körülmények továbbra is fennállnak-e azon felügyelt szervezet vagy felügyelt csoport tekintetében, amelyet a különleges körülmények miatt kevésbé jelentősnek minősítettek.

(2) Az érintett felügyelt szervezet megadja az EKB által az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat elvégzése érdekében bekért összes információt és dokumentumot.

(3) Ha az EKB megítélése szerint a különleges körülmények többé nem állnak fenn, az érintett felügyelt szervezethez címzett EKB határozatot fogad el, amelyben meghatározza, hogy az jelentősnek minősül és különleges körülmények már nem állnak fenn.

(4) A IV. rész 2. címe megfelelően alkalmazandó.

V. RÉSZ

SZOKÁSOS ELJÁRÁSOK

1. CÍM

EGYÜTTMŰKÖDÉS A HITELINTÉZETI TEVÉKENYSÉG MEGKEZDÉSÉRE VONATKOZÓ ENGEDÉLY IRÁNTI KÉRELMEKKEL KAPCSOLATBAN

73. cikk

Az EKB értesítése a hitelintézeti tevékenység megkezdésére vonatkozó engedély iránti kérelemről

(1) Az az INH, amely a mechanizmusban részt vevő tagállamban létesítendő hitelintézet tevékenységének megkezdésére vonatkozó engedély iránti kérelmet kap, erről a kérelemről 15 munkanapon belül értesíti az EKB-t.

(2) Az INH értesíti az EKB-t arról a határidőről is, amelyen belül az irányadó nemzeti jogszabályoknak megfelelően a kérelemre vonatkozó határozatot meg kell hozni és a kérelmezőt arról értesíteni kell.

(3) Ha a kérelem hiányos, az INH – saját kezdeményezésére vagy az EKB kérésére – felkéri a kérelmezőt a szükséges további információk megadására. Az INH a további információk INH általi kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül továbbítja azokat az EKB-nak.

74. cikk

A kérelmek INH általi értékelése

A kérelmet fogadó INH értékeli, hogy a kérelmező teljesíti-e az INH tagállamának irányadó nemzeti jogában megállapított engedélyezési feltételeket.

75. cikk

Az INH kérelmet elutasító határozatai

Az INH-k elutasítják azokat a kérelmeket, amelyek nem felelnek meg az irányadó nemzeti jogszabályokban megállapított engedélyezési feltételeknek és határozatuk egy példányát megküldik az EKB-nak.

76. cikk

Az INH hitelintézeti tevékenység megkezdésére vonatkozó engedélyre vonatkozó határozatának tervezete

(1) Ha az INH meggyőződött arról, hogy a kérelem teljesíti az irányadó nemzeti jogszabályokban megállapított engedélyezési feltételeket, elkészít egy határozattervezetet, amelyben javasolja az EKB-nak a hitelintézeti engedély megadását (a továbbiakban: „az engedélyező határozat tervezete").

(2) Az INH biztosítja, hogy az EKB és a kérelmező az irányadó nemzeti jogszabályokban előírt leghosszabb értékelési időszak vége előtt legalább 20 munkanappal értesítést kapjon az engedélyező határozat tervezetéről.

(3) Az INH javasolhatja, hogy az engedélyező határozat tervezetéhez csatoljanak ajánlásokat, feltételeket és/vagy korlátozásokat a nemzeti vagy uniós jogszabályokkal összhangban. Ilyen esetekben az INH feladata a feltételek és/vagy korlátozások betartásának ellenőrzése.

77. cikk

A kérelmek EKB általi értékelése és a kérelmezők meghallgatása

(1) Az EKB az irányadó uniós jogszabályokban megállapított engedélyezési feltételek alapján értékeli a kérelmet. Ha álláspontja szerint ezek a feltételek nem teljesülnek, az EKB lehetőséget ad a kérelmezőnek az értékelés szempontjából jelentős tényekről és kifogásokról írásbeli észrevételek megtételére a 31. cikknek megfelelően.

(2) Ha találkozó szükséges vagy kellően indokolt egyéb esetekben az EKB az SSM-rendelet 14. cikkének (3) bekezdésével összhangban meghosszabbíthatja a kérelemről való döntésre rendelkezésre álló leghosszabb időtartamot. A meghosszabbításról e rendelet 35. cikkének megfelelően értesíteni kell a kérelmezőt.

78. cikk

Az EKB határozatai a kérelmekről

(1) Az EKB tíz munkanapon belül határozatot hoz az INH-tól kézhez vett engedélyező határozat tervezetéről, kivéve, ha a 77. cikk (2) bekezdésének megfelelően a leghosszabb időtartam meghosszabbításáról határozatot hozott. Támogathatja az engedélyező határozat tervezetét és ezzel egyetért az engedélyezéssel, vagy pedig tiltakozhat az engedélyező határozat tervezete ellen.

(2) Az EKB határozatát a kérelem, az engedélyező határozat tervezete és a kérelmező által a 77. cikknek megfelelően benyújtott észrevételek általa történő értékelésére alapozza.

(3) Amennyiben az EKB nem hoz határozatot az (1) bekezdésben hivatkozott határidőn belül, az INH-által előkészített engedélyezési határozat tervezetét elfogadottnak kell tekinteni.

(4) Az EKB engedélyező határozatot fogad el, ha a kérelmező megfelel az irányadó uniós jogszabályoknak és a kérelmező székhelye szerinti tagállam nemzeti jogszabályainak megfelelően az összes engedélyezési feltételnek.

(5) Az engedélyező határozat kiterjed a kérelmező irányadó nemzeti jogszabályokban előírt hitelintézeti tevékenységeire, azon további engedélyezési követelmények sérelme nélkül, amelyek az irányadó nemzeti jogszabályok értelmében fennállnak az ügyfelektől betétek és más visszafizetendő pénzalapok elfogadása és saját kockázatra hitelek nyújtása tevékenységtől különböző tevékenységek vonatkozásában.

79. cikk

Az engedély érvényvesztésére vonatkozó eljárás

Az engedély a 2013/36/EU irányelv 18. cikkének a) pontjában említett helyzetekben érvényét veszti, amennyiben az irányadó nemzeti jogszabályok ezt előírják. Az INH értesíti az EKB-t az olyan egyedi estekről, amelyekben az engedély érvényét veszti, majd az EKB az engedély érvényvesztését a vonatkozó nemzeti joggal összhangban közzéteszi, az érintett INH valamint a felügyelt szervezet erre vonatkozó tájékoztatását követően.

2. CÍM

EGYÜTTMŰKÖDÉS AZ ENGEDÉLYEK VISSZAVONÁSÁVAL KAPCSOLATBAN

80. cikk

Az INH javaslata valamely engedély visszavonására

(1) Ha az érintett INH úgy ítéli meg, hogy valamely hitelintézet engedélyét az irányadó uniós vagy nemzeti jogszabályoknak megfelelően teljes egészében vagy részben vissza kell vonni, ideértve a hitelintézet kérelmére történő visszavonást, az EKB-hoz határozattervezetet nyújt be, amelyben javasolja az engedély visszavonását (a továbbiakban: a visszavonásról szóló határozat tervezete), az alátámasztó dokumentumok kíséretében.

(2) Az INH koordinációt végez a hitelintézetek szanálására hatáskörrel rendelkező nemzeti hatósággal (a továbbiakban: a nemzeti szanálási hatóság) minden olyan visszavonásról szóló határozat-tervezet tekintetében, amely a nemzeti szanálási hatóság számára jelentős.

81. cikk

A visszavonásról szóló határozat tervezetének EKB általi értékelése

(1) Az EKB indokolatlan késedelem nélkül értékeli a visszavonásról szóló határozat tervezetét. Figyelembe veszi különösen az INH által beterjesztett sürgősségi indokokat.

(2) A meghallgatáshoz való jog a 31. cikkben előírtak szerint érvényesül.

82. cikk

Értékelés az EKB saját kezdeményezésére és konzultáció az INH-kkal

(1) Ha az EKB olyan körülményekről értesül, amelyek indokolhatják az engedély visszavonását, saját kezdeményezésére értékeli, hogy az engedélyt az irányadó uniós jogszabályoknak megfelelően vissza kell-e vonni.

(2) Az EKB bármikor konzultálhat az érintett INH-kkal. Ha az EKB valamely engedélyt vissza kíván vonni, a határozat tervezett meghozatala előtt legalább 25 munkanappal konzultál azon tagállam INH-jával, amelyben a hitelintézet székhelye van. Megfelelően indokolt sürgős esetekben a konzultáció határideje öt munkanapra csökkenthető.

(3) Ha az EKB vissza kíván vonni egy engedélyt, értesíti az érintett INH-kat a hitelintézet észrevételeiről. A hitelintézet a 31. cikkben előírt meghallgatáshoz való joga érvényesül.

(4) Az EKB koordinációt végez a nemzeti szanálási hatósággal az engedélynek az SSM-rendelet 14. cikkének (5) bekezdésében foglaltakkal összhangban történő visszavonására vonatkozó javaslatról. Az EKB a nemzeti szanálási hatósággal való kapcsolatfelvételt követően haladéktalanul értesíti az INH-t.

83. cikk

Az EKB határozata az engedély visszavonásáról

(1) Az EKB indokolatlan meghozza az engedély visszavonásáról szóló határozatot. Ennek során elfogadhatja vagy elutasíthatja a visszavonásról szóló határozat tervezetét.

(2) Az EKB határozatának meghozatalakor figyelembe veszi az összes alábbi tényezőt: a) a visszavonást indokoló körülményekre végzett értékelés; b) adott esetben az INH visszavonásról szóló határozatának tervezete; c) konzultáció az érintett INH-val, és amennyiben az INH nem a nemzeti szanálási hatóság, a nemzeti szanálási hatósággal (az INH-val együtt: nemzeti hatóságok); d) a hitelintézet 81. cikk (2) bekezdése és 82. cikk (3) bekezdése szerint benyújtott észrevételei.

(3) Az EKB a 84. cikkben ismertetett esetekben elkészíti a teljes határozattervezetet is, ha az érintett nemzeti szanálási hatóság nem tiltakozik az engedély visszavonása ellen vagy az EKB azt állapítja meg, hogy a pénzügyi stabilitás fenntartásához szükséges megfelelő intézkedéseket a nemzeti hatóságok nem hajtották végre.

84. cikk

Eljárás a nemzeti hatóságok által meghozandó potenciális szanálási intézkedések esetében

(1) Ha a nemzeti szanálási hatóság értesítést küld az EKB engedély visszavonására vonatkozó szándéka elleni kifogásáról, az EKB és a nemzeti szanálási hatóság megállapodik azon időtartamról, amely alatt az EKB tartózkodik az engedély visszavonása ügyében a további lépésektől. Az EKB a nemzeti szanálási hatósággal való kapcsolatfelvétel kezdeményezését követően haladéktalanul értesíti az INH-t e megállapodás megkötése érdekében.

(2) Az egyeztetett határidő lejárata után az EKB értékeli, hogy kíván-e további lépéseket tenni az engedély visszavonása ügyében vagy az előrelépésre figyelemmel meg kívánja-e hosszabbítani az SSM-rendelet 14. cikkének (6) bekezdésének megfelelően egyeztetett határidőt. Az EKB egyaránt konzultál az érintett INH-val és a nemzeti szanálási hatósággal, amennyiben ez eltér az INH-tól. Az INH tájékoztatja az EKB-t az e hatóságok által megtett intézkedésekről, és a visszavonás következményeire vonatkozó értékeléséről.

(3) A 83. cikket kell alkalmazni, ha az érintett nemzeti szanálási hatóság nem tiltakozik az engedély visszavonása ellen vagy az EKB azt állapítja meg, hogy a pénzügyi stabilitás fenntartásához szükséges megfelelő intézkedéseket a nemzeti hatóságok nem hajtották végre.

3. CÍM

EGYÜTTMŰKÖDÉS BEFOLYÁSOLÓ RÉSZESEDÉS MEGSZERZÉSÉVEL KAPCSOLATBAN

85. cikk

Az INH-k értesítése befolyásoló részesedés megszerzéséről

(1) Az az INH, amely a mechanizmusban részt vevő tagállamban székhellyel rendelkező hitelintézet befolyásoló részesedése megszerzése szándékára vonatkozó bejelentést kap, erről a bejelentésről annak kézhezvételétől számított tizenöt munkanapon belül a 2013/36/EU irányelv 22. cikkének (2) bekezdésében foglaltakkal összhangban értesíti az EKB-t.

(2) Az INH értesíti az EKB-t, amennyiben további információk bekérése miatt fel kell függesztenie az értékelési időszakot. AZ INH minden ilyen további információt annak az INH által történő kézhezvételét követő 5 munkanapon belül megküldi az EKB-nak.

(3) Az INH értesíti az EKB-t arról a dátumról is, amikorra az irányadó nemzeti jogszabályoknak megfelelően a befolyásoló részesedés megszerzése elleni tiltakozásról vagy annak mellőzéséről a határozatot meg kell hozni és a kérelmezőt arról értesíteni kell.

86. cikk

Potenciális részesedésszerzés értékelése

(1) Az az INH értékeli, hogy a potenciális részesedésszerzés megfelel-e az irányadó uniós és nemzeti jogban megállapított összes feltételnek, amelyhez a hitelintézetben történő befolyásoló részesedés megszerzésének szándékát bejelentették. Ezen értékelést követően az INH határozattervezetet készít az EKB számára a részesedésszerzés elleni tiltakozás vagy annak mellőzése tekintetében.

(2) Az INH legkésőbb az irányadó uniós jogszabályban meghatározott értékelési határidő lejárata előtt 15 munkanappal benyújtja az EKB-nak az arra vonatkozó határozattervezetet, hogy a részesedésszerzés ellen tiltakozzon-e vagy sem.

87. cikk

Az EKB határozata a részesedésszerzésről

Az EKB a részesedésszerzés elleni tiltakozás kérdésében a javasolt részesedésszerzés általa végzett értékelése és az INH határozattervezete alapján dönt. A meghallgatáshoz való jog a 31. cikkben előírtak szerint érvényesül.

4. CÍM

ÉRTESÍTÉS A SZOKÁSOS ELJÁRÁSOKBAN HOZOTT HATÁROZATOKRÓL

88. cikk

Eljárások a határozatokról való értesítésre

(1) Az EKB a 35. cikknek megfelelően késedelem nélkül értesíti a feleket a következő határozatokról:

a) a hitelintézeti engedély visszavonásáról szóló EKB-határozat;

b) befolyásoló részesedés hitelintézetben való megszerzéséről szóló EKB-határozat.

(2) Az EKB késedelem nélkül értesíti az érintett INH-t a következő határozatokról:

a) a hitelintézeti engedély iránti kérelemről szóló EKB-határozat;

b) a hitelintézeti engedély visszavonásáról szóló EKB-határozat;

c) befolyásoló részesedés hitelintézetben való megszerzéséről szóló EKB-határozat.

(3) Az INH az engedély kérelmezőjét értesíti a következő határozatokról:

a) az engedélyezési határozat tervezete;

b) az INH engedélykérelmet elutasító határozata, amennyiben a kérelmező nem teljesíti az engedélyezés irányadó nemzeti jogszabályokban meghatározott feltételeit;

c) az EKB határozata az a) pontban említett határozattervezetek elleni tiltakozásról;

d) az EKB engedélyező határozata.

(4) Az INH értesíti az érintett nemzeti szanálási hatóságot az EKB hitelintézeti engedély visszavonásáról szóló határozatáról.

(5) Az EKB minden, a hitelintézeti engedély megadásáról szóló, vagy az engedélyt visszavonó határozatáról, továbbá az engedély érvényvesztéséről értesíti az Európai Bankhatóságot (EBH). Ennek során az EKB meghatározza az engedélyt visszavonó döntse alapjául szolgáló, vagy az érvényvesztést alátámasztó indokokat.

VI. RÉSZ

A JELENTŐS FELÜGYELT SZERVEZETEK FELÜGYELETÉRE VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

1. CÍM

A JELENTŐS FELÜGYELT SZERVEZETEK FELÜGYELETE ÉS TÁMOGATÁS AZ INH-K RÉSZÉRŐL

89. cikk

A jelentős felügyelt szervezetek felügyelete

Az EKB a II. részben – a különösen a közös felügyeleti csoportok feladatai és összetétele tekintetében – meghatározott eljárásoknak megfelelően látja el a jelentős felügyelt szervezetek felügyeletét.

90. cikk

Az INH-k szerepköre az EKB támogatásában

(1) Valamely INH az EKB-nak feladatai ellátásában az SSM-rendeletben és ebben a rendeletben meghatározott feltételek mellett nyújt támogatást, és ellátja különösen az összes következő tevékenységet:

a) határozattervezeteket nyújt be az EKB-hoz a mechanizmusban részt vevő tagállamában székhellyel rendelkező jelentős felügyelt szervezetek tekintetében a 91. cikknek megfelelően;

b) támogatja az EKB-t az SSM-rendelettel az EKB-ra ruházott feladatok ellátásához kapcsolódó jogi aktusok előkészítése és végrehajtása, ideértve az ellenőrzési tevékenységekben és a jelentős felügyelt szervezet helyzete napi értékelésében történő támogatást;

c) támogatja az EKB-t határozatainak végrehajtásában, szükség szerint felhasználva az SSM-rendelet 9. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésében és 11. cikke (2) bekezdésében említett hatásköröket.

(2) Az INH az EKB-nak nyújtott támogatás során követi az EKB jelentős felügyelt szervezetekkel kapcsolatos utasításait.

91. cikk

Az INH-k által az EKB általi megfontolásra elkészítendő határozattervezetek

(1) Az EKB az SSM-rendelet 6. cikkének (3) bekezdésével és 6. cikke (7) bekezdésének b) pontjával összhangban felkérhet valamely INH-t, hogy készítsen elő az SSM-rendelet 4. cikkében említett feladatok gyakorlásával kapcsolatos valamely határozattervezetet az általa történő megfontolásra.

A felkérésben meg kell adni a határozattervezet EKB-nak történő megküldése határidejét.

(2) Valamely INH saját kezdeményezésére is benyújthat – a közös felügyeleti csoporton keresztül – valamely jelentős felügyelt szervezetre vonatkozó határozattervezetet az EKB-hoz megfontolásra.

92. cikk

Információcsere

Az EKB és az INH-k indokolatlan késedelem nélkül információt cserélhetnek jelentős felügyelt szervezetekkel kapcsolatban, amennyiben nyomós jelek utalnak arra, hogy a jelentős felügyelt szervezetektől már nem lehet számítani arra, hogy eleget tesznek a hitelezőikkel szemben fennálló kötelezettségeiknek és különösen nem képes tovább szavatolni a betétesei által rábízott eszközök biztonságát, vagy amennyiben nyomós jelei vannak olyan körülmények felmerülésének, amelyek arra a megállapításra vezethetnek, hogy képtelen a betétek visszafizetésére a 94/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 1. cikke (3) bekezdésének i. pontjában említettek szerint. Az EKB és az INH közötti információváltásra az ilyen megállapításra vonatkozó határozat meghozatala előtt kell sort keríteni.

2. CÍM

A HITELINTÉZETEK VEZETÉSÉÉRT FELELŐS SZEMÉLYEKRE VONATKOZÓ SZAKMAI ALKALMASSÁGI ÉS ÜZLETI MEGBÍZHATÓSÁGI KÖVETELMÉNYEK TELJESÍTÉSE

93. cikk

A felügyelt szervezetek vezetésében részt vevő vezető testületi tagok alkalmasságának értékelése

(1) Annak biztosítására, hogy az intézményekben megbízható irányítási rendszerek működjenek, és az irányadó uniós és nemzeti jogszabályok, valamint az V. rész sérelme nélkül a jelentős felügyelt szervezetek értesítik az érintett INH-t a 2013/36/EU irányelv 3. cikke (1) bekezdésének 7. pontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében vett vezető testületeik tagjainak (a továbbiakban: a vezetők) vezetői és felügyeleti funkcióiban bekövetkezett minden változásról, ideértve a vezetők hivatali idejének megújítását. Az érintett INH indokolatlan késedelem nélkül értesíti az EKB-t minden ilyen változásról, tájékoztatva arról a határidőről, amelyen belül az irányadó nemzeti jogszabályoknak megfelelően a határozatot meg kell hozni és azt közölni kell.

(2) A jelentős felügyelt szervezetek vezetői alkalmasságának értékeléséhez az EKB rendelkezik az illetékes hatóságokat az irányadó uniós és nemzeti jogszabályok alapján megillető hatáskörökkel.

94. cikk

A vezetők alkalmasságának folyamatos felülvizsgálata

(1) A jelentős felügyelt szervezetek értesítik az érintett INH-t minden olyan új tényről, amely befolyásolhatja az alkalmasság kezdeti értékelését, illetve minden olyan egyéb ügyről, amely befolyásolhatja a vezető alkalmasságát, az ilyen tények vagy ügyek felügyelt szervezet vagy érintett vezető tudomására jutását követően indokolatlan késedelem nélkül. Az érintett INH indokolatlan késedelem nélkül értesíti az EKB-t minden ilyen új tényről vagy ügyről.

(2) Az EKB új értékelési eljárást kezdeményezhet az (1) bekezdésben említett új tények vagy ügyek alapján vagy ha az EKB olyan új tényről szerez tudomást, amely befolyásolhatja az érintett vezető kezdeti értékelését, vagy olyan más ügyről, amely befolyásolhatja a vezető alkalmasságát. Az EKB ezt követően az irányadó uniós és nemzeti jogszabályoknak megfelelően dönt a helyénvaló intézkedésről, és erről indokolatlan késedelem nélkül értesíti az érintett INH-t.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 1994. május 30-i 94/19/EK irányelve betétbiztosítási rendszerekről (HL L 135., 1994.5.31., 5. o.).

3. CÍM

A JELENTŐS FELÜGYELT SZERVEZETEK ÁLTAL ALKALMAZANDÓ EGYÉB ELJÁRÁSOK

95. cikk

A jelentős felügyelt szervezetek kérései, bejelentései vagy kérelmei

(1) A jelentős felügyelt szervezet – különösen az V. részben előírt különleges eljárások és annak az INH-val történő szokásos kapcsolattartásának sérelme nélkül – az EKB-hoz intézik az EKB-ra ruházott feladatok gyakorlásával kapcsolatos valamennyi kérésüket, bejelentésüket vagy kérelmüket.

(2) Az EKB minden ilyen kérését, bejelentést vagy kérelmet az érintett INH rendelkezésére bocsát, és felkérheti az INH-t a határozattervezet 91. cikkel összhangban történő elkészítésére.

(3) A kezdeti kérésre, bejelentésre vagy kérelemre megadott engedélyhez viszonyított jelentős változások esetében a jelentős felügyelt szervezetnek új kérést, bejelentést, kérelmet kell intéznie az EKB-hoz az (1) bekezdésben említett eljárásnak megfelelően.

VII. RÉSZ

A KEVÉSBÉ JELENTŐSNEK MINŐSÜLŐ FELÜGYELT SZERVEZETEK FELÜGYELETÉRE VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

1. CÍM

AZ INH RÉSZÉRŐL AZ INH LÉNYEGES FELÜGYELETI ELJÁRÁSAINAK ÉS LÉNYEGES FELÜGYELETI HATÁROZATTERVEZETEINEK AZ EKB-HOZ TÖRTÉNŐ BEJELENTÉSE

96. cikk

A kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet pénzügyi helyzetének megromlása

Az INH – a 62. cikk alkalmazásának sérelme nélkül – tájékoztatja az EKB-t, amennyiben valamely kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet pénzügyi helyzete gyorsan és jelentősen romlik, különösen ha ez a romlás az ESM-től származó közvetlen vagy közvetett pénzügyi támogatás kérésére vezethet.

97. cikk

Az INH részéről az INH lényeges felügyeleti eljárásainak az EKB-hoz történő bejelentése

(1) Annak érdekében, hogy az EKB képes legyen a rendszer működése feletti, az SSM-rendelet 6. cikke (5) bekezdésének c) pontjában megállapított felülvigyázói hatásköreinek gyakorlására az INH-k tájékoztatást nyújtanak az EKB-nak a kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezetre vonatkozó lényeges INH felügyeleti eljárásokkal kapcsolatban. Az EKB meghatározza az általános kritériumokat – különösen az érintett kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet kockázati helyzetének és a belföldi pénzügyi rendszerre potenciálisan gyakorolt hatásának figyelembevételét – annak meghatározásához, hogy mely kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezetek tekintetében mely információkat kell bejelenteni. Az INH-knak a tájékoztatást az eljárás megindítása előtt vagy megfelelően indokolt sürgős esetekben azzal egyidejűleg kell megadni.

(2) Az (1) bekezdésben említett lényeges INH felügyeleti határozatok körébe az alábbiak tartoznak:

a) a kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet vezető testülete tagjainak elmozdítása és rendkívüli ügyvezetők kinevezése a kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet irányításának átvételére; és

b) a kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezetre jelentős hatást gyakorló eljárások.

(3) Az EKB által az ebben a cikkben foglaltakkal összhangban meghatározott tájékoztatási követelményeken túlmenően az EKB bármikor tájékoztatást kérhet az INH-któl az általuk a kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezetek vonatkozásában fennálló feladataik teljesítéséről.

(4) Az EKB által az ebben a cikkben meghatározott tájékoztatási követelményen túlmenően az INH-k saját kezdeményezésükre bejelenthetnek az EKB-nak bármely más olyan INH felügyeleti eljárást, amely:

a) megítélésük szerint lényeges; vagy

b) kedvezőtlenül érintheti az SSM jó hírnevét.

(5) Ha az EKB valamely INH-t felkéri valamely lényeges INH felügyeleti eljárás konkrét aspektusainak további értékelésére, e felkérésben meg kell határozni az érintett aspektusokat. Az értelemszerűen az EKB, illetve az INH biztosítja, hogy a másik félnek elegendő idő álljon rendelkezésére az eljárás és az SSM egésze eredményes működésének lehetővé tételéhez.

98. cikk

Az INH részéről az INH lényeges felügyeleti határozattervezeteinek az EKB-hoz történő bejelentése

(1) Annak érdekében, hogy az EKB képes legyen a rendszer működése feletti, az SSM-rendelet 6. cikke (5) bekezdésének c) pontjában megállapított felülvigyázói hatásköreinek gyakorlására, az INH-k megküldik az EKB-nak a (2) és (3) bekezdésben megállapított kritériumoknak megfelelő felügyeleti határozatok tervezetét, amennyiben a határozattervezet olyan kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezeteket érint, amelyek tekintetében – az EKB által kockázati helyzetük és a belföldi pénzügyi rendszerre potenciálisan gyakorolt hatásuk vonatkozásában meghatározott általános kritériumok alapján – az információkat számára be kell jelenteni.

(2) Az (1) bekezdésnek megfelelően a felügyeleti határozatok tervezetét azt megelőzően kell az EKB-nak megküldeni, hogy azt a kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezetnek megküldenék, ha az ilyen határozatok:

a) a kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet vezető testülete tagjainak elmozdításával és rendkívüli ügyvezetők kinevezésével kapcsolatosak; vagy

b) a kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezetre jelentős hatást gyakorolnak.

(3) Az (1) és (2) bekezdésnek megfelelően meghatározott tájékoztatási követelményen túlmenően az INH-k megküldenek az EKB-nak minden más olyan felügyeleti határozattervezetet, amely(ről):

a) az EKB álláspontját kérik; vagy

b) kedvezőtlenül érintheti az SSM jó hírnevét.

(4) Az INH-k a határozat elfogadásának tervezett napja előtt legalább 10 nappal megküldik az EKB-nak az (1), (2) és (3) bekezdésben megállapított kritériumoknak megfelelő és ennélfogva lényeges felügyeleti határozattervezetnek minősülő határozattervezeteket. Az EKB a határozattervezetről a határozat elfogadásának tervezett időpontja előtt ésszerű idővel fejti ki álláspontját. Sürgősség esetén az (1), (2) és (3) bekezdésben foglalt követelményeknek megfelelő határozattervezetnek az EKB részére történő megküldésére az érintett INH ésszerű álló határidőt állapít meg.

2. CÍM

AZ INH-K UTÓLAGOS ADATSZOLGÁLTATÁSA AZ EKB-NAK A KEVÉSBÉ JELENTŐSNEK MINŐSÜLŐ FELÜGYELT SZERVEZETEKRŐL

99. cikk

Az INH-k általános kötelezettsége az EKB-nak történő adatszolgáltatásra

(1) Annak érdekében, hogy az EKB képes legyen a rendszer működése feletti, az SSM-rendelet 6. cikke (5) bekezdésének c) pontjában megállapított felülvigyázói hatásköreinek gyakorlására, és az 1. fejezet sérelme nélkül az EKB előírhatja az INH-knak az EKB-nak történő rendszeres adatszolgáltatást a meghozott intézkedésekről és az SSM-rendelet 6. cikkének (6) bekezdésével összhangban ellátandó feladatok teljesítéséről. Az EKB évente tájékoztatja az INH-kat a kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezetek kategóriáiról és a szükséges információk jellegéről.

(2) Az (1) bekezdésnek megfelelően megállapított követelmények nem érintik az EKB azon jogát, hogy igénybe vegye az SSM-rendelet 10–13. cikkében említett hatásköröket a kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezetek vonatkozásában.

100. cikk

Az INH-k által az EKB-nak benyújtandó adatszolgáltatás gyakorisága és hatóköre

Az INH-k éves jelentést nyújtanak be a kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezetekről, a kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt csoportokról vagy az EKB követelményeinek megfelelően a kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezetek kategóriáiról.

VIII. RÉSZ

AZ EKB, AZ INH-K ÉS A KNH-K KÖZÖTTI, A MAKROPRUDENCIÁLIS FELADATOK ÉS ESZKÖZÖK VONATKOZÁSÁBAN TÖRTÉNŐ EGYÜTTMŰKÖDÉS

1. CÍM

A MAKROPUDENCIÁLIS ESZKÖZÖK FOGALMÁNAK MEGHATÁROZÁSA

101. cikk

Általános rendelkezések

(1) E rész alkalmazásában makroprudenciális eszköz a következő eszközök bármelyike:

a) a 2013/36/EU irányelv 130–142. cikkének értelmében vett tőkepufferek;

b) a belföldön engedélyezett hitelintézetekre, vagy e hitelintézetek részhalmazára vonatkozó, az 575/2013/EU rendelet 458. cikke szerinti intézkedések;

c) a KNK-k vagy INH-k által elfogadandó, az rendszerkockázatok vagy prudenciális kockázatok kezelését célzó minden más olyan intézkedés, amelyről az 575/2013/EU rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben fogalt eljárások rendelkeznek, illetve amelyek azok hatálya alá tartoznak, a vonatkozó uniós jog által kifejezetten meghatározott esetekben.

(2) Az SSM-rendelet 5. cikkének (1) és (2) bekezdésében előírt makroprudenciális eljárások nem minősülnek az e rendelet értelmében vett EKB vagy INH felügyeleti eljárásnak, az egyedi felügyelt szervezetekhez intézett határozatokkal kapcsolatban az SSM-rendelet 22. cikkének sérelme nélkül.

102. cikk

A makroprudenciális eszközök EKB általi alkalmazása

Az EKB a 101. cikkben említett makroprudenciális eszközöket e rendeletnek és az SSM-rendelet 5. cikke (2) bekezdésének és 9. cikke (2) bekezdésének megfelelően – és amennyiben valamely makroprudenciális eszközt irányelv ír elő, az irányelv nemzeti jogban történő végrehajtásától függően – alkalmazza. Ha valamely KNH nem határoz meg pufferrátát, ez nem zárja ki, hogy az EKB pufferkövetelményt határozzon meg e rendeletnek és az SSM-rendelet 5. cikke (2) bekezdésének megfelelően.

2. CÍM

ELJÁRÁSI RENDELKEZÉSEK A MAKROPRUDENCIÁLIS ESZKÖZÖK HASZNÁLATÁRA

103. cikk

A makroprudenciális eszközökért felelős INH-k és KNH-k jegyzéke

Az EKB a mechanizmusban részt vevő tagállamok INH-itól és KNH-itól összegyűjti a 101. cikkben említett makroprudenciális feladatokra kijelölt hatóságok kilétére, valamint az e hatóságok által felhasználható makroprudenciális eszközökre vonatkozó információkat.

104. cikk

Információcsere és együttműködés a makroprudenciális eszközök valamely INH vagy KNH általi használata vonatkozásában

(1) Az SSM-rendelet 5. cikkének (1) bekezdésével összhangban az érintett INH vagy KNH – amikor ilyen eszközöket kíván alkalmazni – e szándékáról a határozat meghozatala előtt tíz munkanappal értesíti az EKB-t. Ennek ellenére, ha az INH vagy a KNH makroprudenciális eszközt kíván használni, a lehető legkorábban tájékoztatja az EKB-t arról, hogy a pénzügyi rendszer tekintetében makroprudenciális vagy rendszerkockázatot azonosított, és adott esetben a tervezett eszköz részleteiről is. Ennek a tájékoztatásnak a lehetőség szerint tartalmaznia kell a tervezett intézkedés sajátosságait, ideértve az alkalmazás tervezett dátumát is.

(2) Az INH vagy KNH e szándékbejelentést az EKB-nak teszi meg.

(3) Ha az EKB tiltakozik az INH vagy KNH tervezett intézkedése ellen, az EKB-nak ezt a szándék bejelentését követő öt munkanapon belül meg kell indokolnia. E tiltakozást írásban kell megtenni és annak tartalmaznia kell a tiltakozás indokait is. Az INH-nak vagy KNH-nak megfelelően mérlegelnie kell az EKB indokait, mielőtt adott esetben további lépéseket tenne a döntés ügyében.

105. cikk

Információcsere és együttműködés a makroprudenciális eszközök EKB általi használata vonatkozásában

(1) Ha az SSM-rendelet 5. cikkének (2) bekezdésével összhangban, amikor az EKB – saját kezdeményezésére vagy valamely INH vagy KNH javaslatára – magasabb tőkepuffer-követelményeket vagy a rendszerkockázatok kezelését szolgáló szigorúbb intézkedéseket kíván alkalmazni, szorosan együttműködik az érintett tagállamok KNH-ival, és ezt a szándékát a határozathozatal előtt tíz munkanappal bejelenti az KNH-nak vagy INH-nak. Ennek ellenére, ha az EKB a magasabb tőkepuffer-követelményeket vagy a rendszerkockázatok kezelését szolgáló szigorúbb intézkedéseket olyan hitelintézetek szintjén kívánja alkalmazni, amelyekre az uniós jogszabályokban meghatározott esetekben a 575/2013/EU rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben meghatározott eljárások vonatkoznak, a lehető legkorábban tájékoztatja az INH-t vagy KNH-t a pénzügyi rendszer tekintetében makroprudenciális vagy rendszerkockázatot azonosításáról, és lehetőség szerint a tervezett eszköz részleteiről is. Ennek a tájékoztatásnak lehetőség szerint tartalmaznia kell a tervezett intézkedés sajátosságait, ideértve az alkalmazás tervezett dátumát is.

(2) Ha az érintett INH-k vagy KNH-k bármelyike tiltakozik az EKB tervezett intézkedése ellen, ezt az EKB szándékáról küldött értesítés kézhezvételét követő öt munkanapon belül az EKB számára meg kell indokolnia. E tiltakozást írásban kell megtenni és annak tartalmaznia kell a tiltakozás indokait is. Az EKB megfelelően mérlegeli ezeket az indokokat, mielőtt adott esetben ténylegesen döntést hozna.

IX. RÉSZ

A SZOROS EGYÜTTMŰKÖDÉSRE VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

1. CÍM

ÁLTALÁNOS ELVEK ÉS KÖZÖS RENDELKEZÉSEK

106. cikk

A szoros együttműködés létesítési eljárása

Az EKB értékeli a nem euroövezeti tagállamoktól az EKB/2014/5 határozatban [1] meghatározott eljárás szerinti szoros együttműködés létrehozására érkező kérelmeket.

107. cikk

A szoros együttműködés létrejöttekor irányadó elvek

(1) Attól a naptól kezdődően, amikortól az SSM-rendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerinti, az EKB és valamely nem euroövezeti tagállam INH-ja között szoros együttműködést létesítő EKB-határozatot alkalmazni kell, és e szoros együttműködés megszűnéséig az EKB látja el az SSM-rendelet 4. cikkének (1) és (2) bekezdésében, valamint 5. cikkében említett feladatokat a szoros együttműködésben részt vevő érintett tagállamban székhellyel rendelkező felügyelt szervezetekkel és csoportokkal kapcsolatban, az SSM-rendelet 6. cikkének megfelelően.

(2) Ha az SSM-rendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerinti szoros együttműködés létrejött, az EKB és a szorosan együttműködő INH – a szoros együttműködésben részt vevő tagállamban székhellyel rendelkező jelentős felügyelt szervezetek és csoportok, illetve kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezetek és csoportok tekintetében – hasonló helyzetben lesznek, mint az euroövezeti tagállamokban székhellyel rendelkező jelentős felügyelt szervezetek és csoportok, illetve kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezetek és csoportok esetében, figyelembe véve azt, hogy az EKB-nak nincsenek közvetlen hatályú hatáskörei a szoros együttműködésben részt vevő tagállamban székhellyel rendelkező jelentős felügyelt szervezetek és csoportok, illetve kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezetek és csoportok felett.

[1] A mechanizmusban részt vevő azon tagállamok illetékes hatóságaival folytatott szoros együttműködés, amelyek pénzneme nem az euro szóló, 2014. január 31-i EKB/2014/5 határozat (a *Hivatalos Lapban* még nem került közzétételre).

(3) Az EKB az SSM-rendelet 6. cikkének megfelelően utasításokat adhat a szorosan együttműködő INH-nak a jelentős felügyelt szervezetek és csoportok vonatkozásában, és csak általános utasításokat a kevésbé jelentősnek minősülő szervezetek és csoportok vonatkozásában.

(4) A szoros együttműködés azon a napon ér véget, amelyen a szoros együttműködésben részt vevő tagállam vonatkozásában az EUMSZ 139. cikke szerinti eltérés a 140. cikk (2) bekezdése szerint megszűnik, és akkor e rész rendelkezéseinek alkalmazhatósága megszűnik.

108. cikk

A szoros együttműködéssel kapcsolatos felügyelethez kapcsolódó jogi eszközök

(1) Az SSM-rendelet 4. cikkének (1) és (2) bekezdésében, valamint 5. cikkében említett feladatok tekintetében az EKB utasításokat adhat, elvárásokat fogalmazhat meg vagy iránymutatásokat adhat ki.

(2) Ha az EKB úgy véli, hogy a szorosan együttműködő INH-nak valamely felügyelt szervezet vagy csoport vonatkozásában el kellene fogadnia az SSM-rendelet 4. cikkének (1) és (2) bekezdésében említett feladatokhoz kapcsolódó valamely intézkedést, az adott INH-hoz:

a) a jelentős felügyelt szervezet vagy jelentős felügyelt csoport vonatkozásában általános vagy konkrét utasítást, kérést vagy iránymutatást intéz, amelyben előírja a szoros együttműködésben részt vevő adott jelentős felügyelt szervezet vagy jelentős felügyelt csoport vonatkozásában felügyeleti határozat meghozatalát, vagy

b) a kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet vagy kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt csoport vonatkozásában általános utasítást vagy iránymutatást intéz.

(3) Ha az EKB úgy véli, hogy a szorosan együttműködő INH-nak vagy KNH-nak valamely felügyelt szervezet vagy csoport vonatkozásában el kellene fogadnia az SSM-rendelet 5. cikkében említett feladatokhoz kapcsolódó valamely intézkedést, az adott INH-hoz vagy KNH-hoz általános vagy konkrét utasítást, kérést vagy iránymutatást intézhet, amelyben előírja magasabb tőkepuffer-követelmények vagy a rendszerkockázatok, illetve a makroprudenciális kockázatok kezelését szolgáló szigorúbb intézkedések alkalmazását.

(4) Az EKB az utasításban, kérésben vagy iránymutatásban megjelöli az intézkedés szorosan együttműködő INH általi elfogadásának határidejét, amely nem lehet 48 óránál rövidebb, kivéve, ha helyrehozhatatlan károk elkerülése érdekében elengedhetetlen az intézkedés gyorsabb elfogadása. A határidő meghatározásakor az EKB figyelembe veszi azon közigazgatási és eljárási jogszabályokat, amelyeknek a szorosan együttműködő érintett INH-nak be kell tartania.

(5) A szorosan együttműködő INH minden szükséges intézkedést megtesz az EKB utasításainak, kéréseinek vagy iránymutatásainak teljesítésére, és indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja az EKB-t a meghozott intézkedésekről.

2. CÍM

SZOROS EGYÜTTMŰKÖDÉS A III., IV., V., X. ÉS XI. RÉSZ VONATKOZÁSÁBAN

109. cikk

Nyelvi szabályok a szoros együttműködés rendszerében

A 23. cikkben foglalt megállapodást értelemszerűen kell alkalmazni a szorosan együttműködő INH-k vonatkozásában.

110. cikk

A hitelintézetek jelentőségének értékelése a szoros együttműködés rendszere alapján

(1) A felügyelt szervezetek vagy felügyelt csoportok jogállásának jelentősként vagy kevésbé jelentősként történő meghatározásáról szóló IV. rész rendelkezéseit értelemszerűen kell alkalmazni a szoros együttműködésben részt vevő tagállamokban található felügyelt szervezetek vagy felügyelt csoportok tekintetében, e cikk rendelkezéseinek megfelelően.

(2) A szorosan együttműködő INH biztosítja, hogy a IV. részben megállapított eljárásokat alkalmazni lehessen a tagállamában székhellyel rendelkező felügyelt szervezetek vagy felügyelt csoportok vonatkozásában.

(3) Olyan körülmények között, amikor a IV. rész előírja az EKB-nak valamely felügyelt szervezethez vagy felügyelt csoporthoz határozat intézését, az EKB – a felügyelt szervezethez vagy felügyelt csoporthoz határozat intézése helyett – utasítást ad ki a szorosan együttműködő INH-nak, és ez az INH intéz az utasításnak megfelelő határozatot a felügyelt szervezethez vagy felügyelt csoporthoz.

111. cikk

Szokásos eljárások a szoros együttműködés rendszerében

(1) A szokásos eljárásokról szóló V. rész rendelkezéseit értelemszerűen kell alkalmazni a szoros együttműködésben részt vevő tagállamokban található felügyelt szervezetek vagy felügyelt csoportok tekintetében, e cikk rendelkezéseinek megfelelően.

(2) A szorosan együttműködő INH biztosítja, hogy az V. részben megállapított eljárásokat alkalmazni lehessen a tagállamában székhellyel rendelkező felügyelt szervezetek vonatkozásában. A szorosan együttműködő INH biztosítja különösen, hogy az EKB megkapjon minden olyan információt és dokumentációt, amelyre szüksége vagy az SSM-rendelettel ráruházott feladatok ellátásához.

(3) Olyan körülmények között, amikor az V. rész előírja az EKB-nak valamely felügyelt szervezethez vagy felügyelt csoporthoz határozat intézését, az EKB – a felügyelt szervezethez vagy felügyelt csoporthoz határozat intézése helyett – utasítást ad ki a szorosan együttműködő INH-nak, és ez az INH intéz az utasításnak megfelelő határozatot a felügyelt szervezethez vagy felügyelt csoporthoz.

(4) Olyan körülmények között, amikor az V. rész előírja az érintett INH-nak határozattervezet elkészítését, a szorosan együttműködő INH a határozattervezetet benyújtja az EKB-hoz és utasításokat kér.

112. cikk

Makroprudenciális eszközök a szoros együttműködés rendszerében

Az EKB, az INH-k és a KNH-k között a makroprudenciális feladatok és eszközök tekintetében folyó együttműködésről szóló VIII. rész rendelkezéseit értelemszerűen kell alkalmazni a szoros együttműködésben részt vevő tagállamokban található felügyelt szervezetek vagy felügyelt csoportok tekintetében.

113. cikk

Közigazgatási szankciók a szoros együttműködés rendszerében

(1) A közigazgatási szankciókról szóló X. rész rendelkezéseit értelemszerűen kell alkalmazni a szoros együttműködésben részt vevő tagállamokban e cikk rendelkezéseinek megfelelően.

(2) Olyan körülmények között, amikor az SSM-rendelet 18. cikke e rendelet X. részével összefüggésben előírja az EKB-nak valamely felügyelt szervezethez vagy felügyelt csoporthoz határozat intézését, az EKB – a felügyelt szervezethez vagy felügyelt csoporthoz határozat intézése helyett – utasítást ad ki a szorosan együttműködő INH-nak, és ez az INH intéz az utasításnak megfelelő határozatot a felügyelt szervezethez vagy felügyelt csoporthoz.

(3) Olyan esetekben, amikor az SSM-rendelet 18. cikke vagy e rendelet X. része előírja az érintett INH-nak valamely jelentős felügyelt szervezethez vagy jelentős felügyelt csoporthoz határozat intézését, a szorosan együttműködő INH eljárást indít az annak biztosításához szükséges intézkedések meghozatal céljából, hogy csak az EKB utasítására róják ki a megfelelő közigazgatási szankciókat. A szorosan együttműködő INH a határozat elfogadása után tájékoztatja az EKB-t.

114. cikk

Vizsgálati hatáskörök az SSM-rendelet 10–13. cikke szerint a szoros együttműködés rendszerében

(1) Az SSM-rendelet 10–13. cikkének tekintetében folyó együttműködésről szóló IX. rész rendelkezéseit értelemszerűen kell alkalmazni a szoros együttműködésben részt vevő tagállamokban található felügyelt szervezetek vagy felügyelt csoportok tekintetében.

(2) A szorosan együttműködő INH az EKB utasításainak megfelelően veszi igénybe az SSM-rendelet 10–13. cikke szerinti vizsgálati hatásköreit.

(3) A szorosan együttműködő INH az SSM-rendelet 10–13. cikke szerinti vizsgálati hatásköreinek igénybe vételéből származó megállapításokat átadja az EKB-nak.

(4) A szorosan együttműködő INH biztosítja, hogy az EKB személyzetének kijelölt tagjai megfigyelőként részt vehessenek az SSM-rendelet 10–13. cikke szerinti minden vizsgálatban.

3. CÍM

SZOROS EGYÜTTMŰKÖDÉS A JELENTŐS FELÜGYELT SZERVEZETEK TEKINTETÉBEN

115. cikk

A szoros együttműködésben részt vevő tagállamban levő jelentős felügyelt szervezetek felügyelete

(1) A II. és a VI. rész rendelkezéseit értelemszerűen kell alkalmazni a szoros együttműködésben részt vevő tagállamokban található jelentős felügyelt szervezetek és jelentős felügyelt csoportok tekintetében, e cikk rendelkezéseinek megfelelően.

(2) A szoros együttműködésben részt vevő INH biztosítja, hogy az EKB megkapjon a jelentős felügyelt szervezetektől, illetve azokra vonatkozóan minden olyan információt és adatszolgáltatást, amelyet maga a szoros együttműködésben részt vevő INH kap, és amelyek szükségesek az SSM-rendelettel az EKB-ra ruházott feladatok elvégzéséhez.

(3) Minden egyes, a szoros együttműködésben részt vevő tagállamban székhellyel rendelkező jelentős felügyelt szervezet vagy jelentős felügyelt csoport felügyeletére közös felügyeleti csoportot kell létrehozni. A közös felügyeleti csoport tagjait a 4. cikknek megfelelően kell kijelölni. A szorosan együttműködő INH jelöli ki az INH alkoordinátort a jelentős felügyelt szervezet vagy jelentős felügyelt csoport vonatkozásában a közvetlen eljárásra, a közös felügyeleti csoport koordinátorának utasításaival összhangban.

(4) A szorosan együttműködő INH biztosítja, hogy az EKB személyzetének kijelölt tagjai részt vehessenek a jelentős felügyelt szervezet vagy jelentős felügyelt csoport vonatkozásában végzett helyszíni vizsgálatokban. Az EKB határozhatja meg az EKB személyzete megfigyelőként részt vevő tagjainak számát.

(5) Az összevont felügyelettel és a felügyeleti kollégiumokkal összefüggésben olyan körülmények között, amikor az anyavállalat székhelye euroövezeti tagállamban vagy a mechanizmusban részt vevő, nem euroövezeti tagállamban van, illetékes hatóságként az EKB az összevont felügyeletet ellátó hatóság és betölti a felügyeleti kollégiumok elnöki tisztét. Az EKB felkéri a szorosan együttműködő érintett INH-t az INH személyzete megfigyelőként eljáró tagjának kijelölésére. Az EKB eljárhat a szorosan együttműködő érintett INH-nak adott utasítások útján.

116. cikk

Határozatok a jelentős felügyelt szervezetek és felügyelt csoportok vonatkozásában

(1) Az INH-k azon feladatokra vonatkozó hatásköreinek sérelme nélkül, amelyeket az SSM-rendelet alapján nem ruháztak az EKB-ra, a szorosan együttműködő INH csak az EKB utasítására fogad el határozatokat saját tagállamában a jelentős felügyelt szervezetek és felügyelt csoportok vonatkozásában. A szorosan együttműködő INH az EKB-tól utasításokat kérhet.

(2) A szorosan együttműködő INH haladéktalanul az EKB rendelkezésére bocsátja a jelentős felügyelt szervezetek és felügyelt csoportok vonatkozásában hozott összes határozatot.

(3) A szorosan együttműködő INH egyaránt tájékoztatja az EKB-t: a) azokról a határozatokról, amelyeket az SSM-rendelet alapján át nem ruházott feladatokra vonatkozó hatásköreiben hoz; és b) azokról a határozatokról, amelyeket az EKB utasítására – az e részben előírtak szerint – hoz.

4. CÍM

SZOROS EGYÜTTMŰKÖDÉS A KEVÉSBÉ JELENTŐSNEK MINŐSÜLŐ FELÜGYELT SZERVEZETEK ÉS KEVÉSBÉ JELENTŐSNEK MINŐSÜLŐ FELÜGYELT CSOPORTOK VONATKOZÁSÁBAN

117. cikk

A kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezetek és kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt csoportok felügyelete

(1) A VII. rész rendelkezéseit értelemszerűen kell alkalmazni a szoros együttműködésben részt vevő tagállamokban található kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezetek és kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt csoportok tekintetében, a következő rendelkezéseknek megfelelően.

(2) Az SSM felügyeleti eredményei következetességének biztosítása érdekében az EKB általános utasítást vagy iránymutatást adhat ki, illetve kérést intézhet a szorosan együttműködő INH-hoz, amelyben előírja felügyeleti határozat elfogadását a szoros együttműködésben részt vevő tagállamban székhellyel rendelkező kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet vagy kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt csoport vonatkozásában. Az ilyen általános utasítások, iránymutatások vagy kérések vonatkozhatnak hitelintézetek csoportjaira vagy kategóriáira.

(3) Az EKB a szorosan együttműködő INH-hoz arra vonatkozó kérést is intézhet, hogy végezze el valamely lényeges INH eljárás aspektusainak további vizsgálatát, az SSM-rendelet 6. cikke (7) bekezdése c) pontjának ii. alpontjában előírtak szerint.

5. CÍM

ELJÁRÁS A SZOROS EGYÜTTMŰKÖDÉSBEN RÉSZT VEVŐ TAGÁLLAMOK KÖZÖTTI NÉZETELTÉRÉS ESETÉBEN

118. cikk

Eljárás a felügyeleti tanács SSM-rendelet 7. cikkének (8) bekezdése szerinti határozattervezetével való egyet nem értés esetében

(1) Az EKB – az uniós jogszabályok titoktartási követelményei mellett – tájékoztatja a szorosan együttműködő INH-t a felügyeleti tanács olyan teljes határozattervezetéről, amely a szoros együttműködésben részt vevő tagállamban található felügyelt szervezettel vagy felügyelt csoporttal kapcsolatos.

(2) Ha a szorosan együttműködő INH nem ért egyet a felügyeleti tanács olyan teljes határozattervezetével, a teljes határozattervezet kézhezvételétől számított öt munkanapon belül írásban közli a Kormányzótanáccsal az egyet nem értése okait.

(3) A Kormányzótanács a kérdésben az értesítés kézhezvételétől számított öt munkanapon belül dönt, teljes mértékben figyelembe véve az egyet nem értés megadott indokait, és döntését írásban indokolja a szorosan együttműködő INH-nak.

(4) A szoros együttműködésben részt vevő tagállam kérheti az EKB-tól a szoros együttműködés azonnali hatállyal történő megszüntetését, és az ezt követően meghozott határozat rá nézve nem lesz kötelező.

119. cikk

Eljárás Kormányzótanács a felügyeleti tanács SSM-rendelet 7. cikkének (7) bekezdése szerinti határozattervezete elleni kifogása esetében

(1) Az EKB értesíti a szorosan együttműködő INH-t a Kormányzótanács felügyeleti tanács teljes határozattervezete elleni kifogásáról.

(2) Ha a szorosan együttműködő INH nem ért egyet a Kormányzótanács felügyeleti tanács olyan teljes határozattervezete elleni kifogásával, a Kormányzótanács kifogásának kézhezvételétől számított öt munkanapon belül írásban közli az EKB-val az egyet nem értése okait.

(3) A Kormányzótanács az indokolt egyet nem értés kézhezvételétől számított 30 napon belül írásbeli véleményt ad a szorosan együttműködő INH által kifejezett indokolt egyet nem értésről, és indokolás mellett megerősíti vagy visszavonja kifogását. Az EKB tájékoztatja erről a szorosan együttműködő INH-t.

(4) Ha a Kormányzótanács kifogását megerősíti, a szorosan együttműködő INH a Kormányzótanács kifogásának megerősítéséről való értesülését követő öt napon belül értesítheti az EKB-t, hogy nem fogja kötni egyetlen olyan határozat sem, amelyet azon kezdeti teljes határozattervezet módosítását követően hoztak, amelyet a Kormányzótanács kifogásol.

Az EKB ebben esetben a felügyeleti hatékonyságot kellően figyelembe véve mérlegeli az adott INH-val folytatott szoros együttműködés felfüggesztését vagy megszüntetését, és határozatot hoz a kérdésben. Az EKB figyelembe veszi különösen az SSM-rendelet 7. cikkének (7) bekezdésében említett tényezőket.

X. RÉSZ

IGAZGATÁSI SZANKCIÓK

1. CÍM

FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK ÉS KAPCSOLAT A 2532/98/EK TANÁCSI RENDELETTEL [1]

120. cikk

A közigazgatási szankciók fogalmának meghatározása

E rész alkalmazásában „közigazgatási szankció” az alábbiak bármelyike:

a) az SSM-rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében előírt és ennek alapján kirótt adminisztratív pénzbírságok;

b) a 2532/98/EK rendelet 2. cikkében előírt és az SSM-rendelet 18. cikkének (7) bekezdése alapján kirótt pénzbírságok és kényszerítő bírságok.

121. cikk

Kapcsolat a 2532/98/EK rendelettel

(1) Az SSM-rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében előírt eljárások alkalmazásában az ebben a rendeletben előírt eljárások érvényesülnek, az SSM-rendelet 18. cikkének (4) bekezdésével összhangban.

(2) Az SSM-rendelet 18. cikkének (7) bekezdésében előírt eljárások alkalmazásában az e rendeletben előírt eljárások kiegészítik a 2532/98/EK rendeletben megállapított szabályokat, valamint azokat az SSM rendelet 25. és 26. cikkében foglaltakkal összhangban kell alkalmazni.

122. cikk

Az EKB közigazgatási szankció kirovására vonatkozó hatásköre az SSM-rendelet 18. cikkének (7) bekezdése alapján

Az EKB a 120. cikk b) pontjában meghatározottak szerint közigazgatási szankciót ró ki, ha az EKB alábbiakra vonatkozó rendeletei vagy határozatai szerinti jogsértés áll fenn:

a) jelentős felügyelt szervezetek vagy

b) kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezetek, amennyiben a vonatkozó EKB-rendeletek vagy -határozatok az EKB felé írnak elő kötelezettségeket a kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezetekre.

2. CÍM

ELJÁRÁSI SZABÁLYOK A NEM KÉNYSZERÍTŐ BÍRSÁGNAK MINŐSÜLŐ KÖZIGAZGATÁSI SZANKCIÓK EUROÖVEZETI TAGÁLLAMOKBAN TALÁLHATÓ FELÜGYELT SZERVEZETEKRE TÖRTÉNŐ KIROVÁSÁRA

123. cikk

Független vizsgálati egység létrehozása

(1) Az EKB független vizsgálati egységet (a továbbiakban: független vizsgálati egység) hoz létre, amely az EKB által kijelölt vizsgáló tisztviselőkből áll.

(2) A vizsgáló tisztviselők az érintett felügyelt szervezet közvetlen vagy közvetett felügyeletében vagy engedélyezésében nem vehetnek részt, és e tisztség betöltése előtt két évig ilyen tevékenységet nem végezhettek.

(3) A vizsgáló tisztviselők vizsgálati funkciójukat a felügyeleti tanácstól és a Kormányzótanácstól függetlenül látják el és nem vehetnek részt a felügyeleti tanács vagy a Kormányzótanács tanácskozásaiban.

[1] A Tanács 1998. november 23-i 2532/98/EK rendelete az Európai Központi Bank szankciók kirovására vonatkozó hatásköréről (HL L 318., 1998.11.27., 4. o.).

124. cikk

A feltételezett jogsértésnek a vizsgálati egységhez történő utalása

Amennyiben az EKB az SSM-rendelet szerinti feladatainak ellátása során úgy ítéli meg, hogy indokoltan feltételezhető, hogy egy vagy több jogsértést

a) követ/követett el euroövezeti tagállamban székhellyel rendelkező jelentős felügyelt szervezet az SSM-rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében említett vonatkozó, közvetlenül alkalmazandó uniós jog szerint, vagy

b) euroövezeti tagállamban székhellyel rendelkező jelentős felügyelt szervezet az SSM-rendelet 18. cikkének (7) bekezdésében említett EKB-rendeletek vagy -határozatok szerint követ vagy követett el, az EKB az ügyet a vizsgálati egységhez utalja.

125. cikk

A vizsgálati egység hatáskörei

(1) A 124. cikkben említett vélt jogsértések kivizsgálása céljára a vizsgálati egység gyakorolhatja az EKB-nak az SSM-rendelettel biztosított hatásköröket.

(2) Amennyiben egy vizsgálattal összefüggésben az EKB SSM-rendeletben biztosított hatáskörei alapján kérést intéznek egy felügyelt szervezethez, a vizsgálati egység határozza meg a vizsgálat tárgyát és célját.

(3) A vizsgálati egység feladatai ellátásakor betekinthet az EKB – és adott esetben az érintett INH – által felügyeleti tevékenységeik során összegyűjtött valamennyi dokumentumba és információba.

126. cikk

Eljárási jogok

(1) A vizsgálat befejezésekor és a teljes határozattervezet iránti javaslat elkészítése és felügyeleti tanács elé terjesztése előtt a vizsgálati egység írásban értesíti az érintett felügyelt szervezetet az elvégzett vizsgálat megállapításairól és az azokkal kapcsolatban emelt kifogásokról.

(2) Az (1) bekezdésben említett értesítésben a vizsgálati egység tájékoztatja az érintett felügyelt szervezetet arról a jogáról, hogy írásban nyilatkozhat a vizsgálati egységnek a tervezetben rögzített tényállásra és a szervezet elleni kifogásokra, beleértve azon egyedi rendelkezéseket is, amelyek feltételezetten megsértésre kerültek, továbbá e beadvány benyújtására ésszerű határidőt tűz. Az EKB nem köteles a vizsgálati egység által tűzött határidő lejárata után beérkezett írásbeli nyilatkozat figyelembevételére.

(3) A vizsgálati egység az (1) bekezdés szerinti értesítést követően felkérheti az érintett felügyelt szervezetet egy szóbeli meghallgatáson való részvételre is. A vizsgálattal érintett feleket a meghallgatáson ügyvédek vagy más képesített személyek képviselhetik/segíthetik. A szóbeli meghallgatások nem nyilvánosak.

(4) A vizsgálati egység irataiba való betekintés jogát a 32. cikknek megfelelően kell meghatározni.

127. cikk

Az ügyirat felügyeleti tanács általi vizsgálata

(1) Ha valamely vizsgálati egység megítélése szerint a felügyelt szervezetre közigazgatási szankciót kell kiróni, a vizsgálati egység benyújtja a teljes határozattervezetre vonatkozó javaslatot a felügyeleti tanácshoz, amelyben megállapítja, hogy a felügyelt szervezet jogsértést követett el és meghatározza a kirovandó közigazgatási szankciót. A vizsgálati egység a vizsgálatról készült ügyiratot is benyújtja a felügyeleti tanácshoz.

(2) A vizsgálati egység a teljes határozattervezet iránti javaslatát csak olyan tényekre és kifogásokra alapozza, amelyekre a felügyelt szervezetnek lehetősége volt észrevételek megtételére.

(3) Ha a felügyeleti tanács úgy ítéli meg, hogy a vizsgálati egység által benyújtott ügyirat hiányos, visszaküldheti az ügyiratot – indokolt hiánypótlási kérés kíséretében – a vizsgálati egységhez. A 125. cikk megfelelően alkalmazandó.

(4) Ha a felügyeleti tanács a teljes ügyirat alapján egy vagy több jogsértés vonatkozásában és a tényállás alapján egyetért a vizsgálati egység teljes határozattervezet iránti javaslatával, elfogadja a vizsgálati egység teljes határozattervezet iránti javaslatát azon jogsértés vagy jogsértések vonatkozásában, amelyek megtörténtével egyetért. Amennyiben a felügyeleti tanács a javaslattal nem ért egyet, a határozatot e cikk vonatkozó bekezdései alapján kell meghozni.

(5) Ha a felügyeleti tanács a teljes ügyirat alapján úgy ítéli meg, hogy az (1) bekezdésben említett teljes határozattervezet iránti javaslatban ismertetett tényállás nem tár fel a 124. cikkben említett jogsértésre elegendő bizonyítékot, úgy elfogadhatja az ügyet lezáró teljes határozattervezetet.

(6) Ha a felügyeleti tanács a teljes ügyirat alapján egyetért a vizsgálati egység teljes határozattervezet iránti javaslatában szereplő azon megállapítással, hogy a felügyelt szervezet jogsértést követett el, de nem ért egyet az közigazgatási szankcióra vonatkozó ajánlással, elfogadja a teljes határozattervezet iránti javaslatot, meghatározva az általa helyénvalónak tekintett közigazgatási szankciót.

(7) Ha a felügyeleti tanács a teljes ügyirat alapján nem ért egyet a vizsgálati egység teljes határozattervezet iránti javaslatával, de megállapítja, hogy a felügyelt szervezet egy másik jogsértést követett el vagy a vizsgálati egység javaslata más tényálláson alapul, írásban értesíti az érintett felügyelt szervezetet megállapításairól és az érintett felügyelt szervezettel szemben felhozott kifogásokról. A 126. cikk (2)–(4) bekezdése megfelelően alkalmazandó a felügyeleti tanács vonatkozásában is.

(8) A felügyeleti tanács elkészít egy teljes határozattervezetet, amelyben megállapítja, hogy a felügyelt szervezet elkövette-e a jogsértést és meghatározza az esetlegesen kirovandó közigazgatási szankciót.

(9) A felügyeleti tanács által elfogadott és a Kormányzótanács számára javasolandó teljes határozattervezet csak olyan tényekre és kifogásokra alapítható, amelyekre a felügyelt szervezetnek lehetősége volt észrevételek megtételére.

128. cikk

A teljes éves árbevétel fogalmának az igazgatási pénzbírság felső korlátjának megállapítása érdekében történő meghatározása

Az SSM-rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében említett teljes éves árbevétel a felügyelt szervezet 2013/36/EU irányelv 67. cikkében meghatározott éves árbevétele a felügyelt szervezet legutolsó rendelkezésre álló éves pénzügyi beszámolója szerint. Amennyiben a jogsértést elkövető felügyelt szervezet felügyelt csoporthoz tartozik, a vonatkozó teljes éves árbevétel a felügyelt csoport legutóbbi rendelkezésre álló konszolidált éves pénzügyi beszámolójából eredő teljes éves árbevétel.

3. CÍM

KÉNYSZERÍTŐ BÍRSÁGOK

129. cikk

A kényszerítő bírságokra vonatkozó eljárási szabályok

(1) Az EKB rendelet vagy felügyeleti határozat folyamatos megsértése esetén az EKB kényszerítő bírságot róhat ki azzal a céllal, hogy kényszerítse az érintett személyeket a rendelet vagy felügyeleti határozat betartására. Az EKB az SSM-rendelet 22. cikkének eljárási szabályait és e rendelet III. részének 2. címét alkalmazza.

(2) A kényszerítő bírságnak hatékonynak és arányosnak kell lennie. A kényszerítő bírságot a jogsértés minden napjára fel kell számítani mindaddig, amíg az érintett személy az EKB vonatkozó rendeletét vagy felügyeleti határozatát nem teljesíti.

(3) A kényszerítő bírság felső korlátja a 2532/98/EK rendeletben meghatározott mérték. A vonatkozó időszak számítása a kényszerítő bírságot kirovó határozatban meghatározott napon kezdődik. A határozatban előírt legkorábbi nap az a nap, amelyen az érintett személyt értesítik az EKB kényszerítő bírság kirovására vonatkozó indokairól.

(4) A kényszerítő bírság legfeljebb a (3) bekezdésben említett határozatban meghatározott napot követő hat hónapos időszakra róható ki.

4. CÍM

HATÁRIDŐK

130. cikk

A közigazgatási szankciók kirovására vonatkozó elévülési határidők

(1) Az EKB felügyelt szervezetekre közigazgatási szankciók kirovására vonatkozó hatásköre öt éves elévülési határidőn belül gyakorolható, amely határidő számítása a jogsértés elkövetésének napján kezdődik. Folyamatos vagy ismételt jogsértés esetében az elévülési határidő a jogsértés megszűnésének napján kezdődik.

(2) Az igazgatási pénzbírság kirovására vonatkozó elévülési határidőt megszakítja az EKB részéről a 124. cikk szerinti jogsértés kivizsgálása vagy azzal kapcsolatos eljárás vonatkozásában tett bármely intézkedése. Az elévülési határidő azon a napon szakad meg, amikor az intézkedésről érintett felügyelt szervezetet értesítik.

(3) Az elévülési határidő a megszakadást követően újra kezdődik. Az elévülési határidő azonban legkésőbb azon a napon jár le, amelyen az elévülési határidő kétszeresének megfelelő időszak eltelik anélkül, hogy az EKB közigazgatási szankciót nem rovott volna ki. Ez az időszak meghosszabbodik azon időtartammal, amely alatt az elévülés az (5) bekezdés szerint nyugszik.

(4) Az közigazgatási szankció kirovásának elévülési határideje nyugszik az EKB Kormányzótanácsa határozatára a felülvizsgálati testület előtti felülvizsgálati eljárás vagy a Bíróság előtti fellebbezési eljárás alatt.

(5) Az elévülési határidő nyugszik a felügyelt szervezet ellen ugyanazon tényállás alapján folyamatban lévő büntető-eljárás alatt is.

131. cikk

Elévülési határidők a közigazgatási szankciók végrehajtása vonatkozásában

(1) Az EKB SSM-rendelet 18. cikkének (1) és (7) bekezdése szerinti határozat végrehajtására vonatkozó hatásköre öt éves elévülési határidőn belül gyakorolható, amely határidő számítása a szóban forgó határozat elfogadásának napján kezdődik.

(2) A közigazgatási szankció végrehajtására vonatkozó elévülési határidőt megszakítja az EKB részéről az érintett közigazgatási szankció kifizetésének vagy fizetési feltételeinek kikényszerítését szolgáló bármely intézkedése.

(3) Az elévülési határidő a megszakadást követően újra kezdődik.

(4) A közigazgatási szankció végrehajtására vonatkozó elévülési határidő nyugszik az alábbi időtartamok alatt:

a) fizetési haladék;

b) a fizetés végrehajtásának az EKB Kormányzótanácsa vagy a Bíróság határozata alapján történő felfüggesztése.

5. CÍM

A HATÁROZATOK KÖZZÉTÉTELE ÉS INFORMÁCIÓCSERE

132. cikk

A közigazgatási szankciók vonatkozó határozatok közzététele

(1) Az EKB indokolatlan késedelem nélkül az érintett felügyelt szerveztet történő értesítést követően közzéteszi a honlapján a 120. cikkben meghatározott, a mechanizmusban részt vevő tagállamban található felügyelt szervezetre közigazgatási szankciót kirovó határozatokat, beleértve a jogsértés típusára és jellegére vonatkozó információkat, kivéve, ha az ilyen közzététel:

a) veszélyeztetné a pénzügyi piacok stabilitását vagy valamely folyamatban lévő bűnügyi nyomozást; vagy

b) amennyiben az meghatározható, aránytalan veszteséget okozna az érintett felügyelt szervezetnek.

Ilyen körülmények között a közigazgatási szankciókra vonatkozó határozatokat anonimizált módon kell közzétenni. Alternatív megoldásként, amennyiben az említett körülmények előreláthatólag meg fognak szűnni, az e bekezdés szerinti nyilvánosságra hozatal erre az időtartamra elhalasztható.

(2) Ha a Bíróság előtt folyamatban van az (1) bekezdés szerinti határozat elleni fellebbezés, az EKB indokolatlan késedelem nélkül közzéteszi hivatalos honlapján a szóban forgó fellebbezés állására vonatkozó információkat, valamint annak kimenetelét.

(3) Az EKB biztosítja, hogy az (1) és (2) bekezdés szerint nyilvánosságra hozott információk legalább öt évig fenn maradjanak a hivatalos honlapjukon.

133. cikk

Az EBH tájékoztatása

Az EKB – az SSM-rendelet 27. cikkében említett szakmai titoktartási követelményeknek megfelelően – tájékoztatja az EBH-t a 120. cikkben meghatározott összes olyan közigazgatási szankcióról, amelyeket euroövezeti tagállamban található felügyelt szervezetre róttak ki, beleértve az e bírságokra vonatkozó fellebbezéseket és azok kimenetelét.

6. CÍM

EGYÜTTMŰKÖDÉS AZ EKB ÉS AZ EUROÖVEZETI TAGÁLLAMOK INH-I KÖZÖTT AZ SSM-RENDELET 18. CIKKÉNEK (5) BEKEZDÉSE ALAPJÁN

134. cikk

Jelentős felügyelt szervezetek

(1) A jelentős felügyelt szervezetek tekintetében valamely INH kizárólag az EKB kérésére abban az esetben indít eljárást, ha arra az SSM-rendelet alapján az EKB-ra ruházott feladatok ellátása érdekében szükség van, az annak biztosítását célzó intézkedés érdekében, hogy az SSM-rendelet 18. cikkének (1) bekezdésének hatálya alá nem tartozó esetekben megfelelő szankciókat rójanak ki. Ebbe az ügykörbe tartozik az alábbiak alkalmazása:

a) nem pénzbeli szankciók a közvetlenül alkalmazandó uniós jogszabályok jogi vagy természetes személyek általi megszegése esetében, illetve pénzbírság természetes személyekre a közvetlenül alkalmazandó uniós jogszabályok megszegése esetében;

b) pénzbeli és nem pénzbeli szankciók a vonatkozó uniós irányelveket átültető nemzeti jogszabály jogi vagy természetes személyek általi megszegése esetében;

c) az euroövezeti tagállamok INH-ira konkrét hatásköröket átruházó irányadó nemzeti jogszabályoknak megfelelően kirovandó pénzbeli és nem pénzbeli szankciók, amelyek az irányadó uniós jogszabályok értelmében jelenleg nem kötelezőek.

E bekezdés rendelkezései nem járnak az INH-knak az EKB-ra át nem ruházott feladatok tekintetében a nemzeti jogszabályok alkalmazását illetően saját kezdeményezésű eljárás indítására vonatkozó lehetőségének a sérelmével.

(2) Valamely INH felkérheti az EKB-t az (1) bekezdésben említett ügyekben eljárás megindítására.

(3) A mechanizmusban részt vevő tagállam INH-ja értesíti az EKB-t az EKB kezdeményezésére az (1) bekezdés szerint megindított szankcionálási eljárás befejezéséről. Az EKB-t tájékoztatni kell különösen az esetlegesen kirótt szankciók mértékéről.

135. cikk

Adatszolgáltatás a jelentős felügyelt szervezetek tekintetében

Az érintett INH rendszeresen értesíti az EKB-t a felügyeleti feladataival kapcsolatban a kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezetekre kirótt igazgatási pénzbírságokról.

7. CÍM

BŰNCSELEKMÉNYEK

136. cikk

Az esetlegesen bűncselekményt megalapozó tények bizonyítása

Amennyiben az EKB az SSM-rendelet szerinti feladatainak ellátása során indokoltan gyanítja bűncselekmény elkövetését, felkéri az érintett INH-t, hogy az ügyet utalja a megfelelő hatóságokhoz a nemzeti joggal összhangban történő vizsgálatra és az esetleges büntetőeljárás lefolytatására.

8. CÍM

A BÍRSÁGOKBÓL SZÁRMAZÓ BEVÉTEL

137. cikk

A bírságokból származó bevétel

Az EKB által az SSM-rendelet 18. cikkének (1) és (7) bekezdése alapján kirótt közigazgatási szankciók az EKB bevételét képezik.

XI. RÉSZ

INFORMÁCIÓKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS, ADATSZOLGÁLTATÁS, VIZSGÁLATOK ÉS HELYSZÍNI ELLENŐRZÉSEK

1. CÍM

ÁLTALÁNOS ELVEK

138. cikk

Együttműködés az EKB és az INH-k között az SSM-rendelet 10–13. cikkében említett hatáskörök tekintetében

Az ebben a részben megállapított rendelkezések a jelentős felügyelt szervezetekre vonatkoznak. A rendelkezések akkor vonatkoznak a kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezetekre, ha az EKB az SSM-rendelet 6. cikke (5) bekezdésének d) pontja szerint az SSM-rendelet 10–13. cikkében említett hatáskörök kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezet tekintetében történő igénybevétele mellett dönt. Ez azonban nem érinti az INH-k kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezetek SSM-rendelet 6. cikkének (6) bekezdése szerinti közvetlen felügyeletére vonatkozó hatáskörét.

2. CÍM

EGYÜTTMŰKÖDÉS INFORMÁCIÓK BEKÉRÉSE TEKINTETÉBEN

139. cikk

Eseti információkérések az SSM-rendelet 10. cikke alapján

(1) Az SSM-rendelet 10. cikkének megfelelően és az irányadó uniós jog szerint és azzal összhangban az EKB kötelezheti az említett rendelet 10. cikkének (1) bekezdésében említett jogi vagy természetes személyeket minden olyan információ átadására, amelyek szükségesek az SSM-rendelettel ráruházott feladatok ellátásához. Az EKB megjelöli az érintett információkat és azt az ésszerű határidőt, amelyen belül azokat az EKB-nak meg kell adni.

(2) Az EKB – mielőtt előírná az információk SSM-rendelet 10. cikkének (1) bekezdésével összhangban történő megadását – először figyelembe veszi az INH-knál már rendelkezésre álló információkat.

(3) Az EKB az érintett INH rendelkezésére bocsátja minden olyan információ másolatát, amelyet azoktól a jogi vagy természetes személyektől kapott, amelyekhez/akikhez információkérést intézett.

3. CÍM

ADATSZOLGÁLTATÁS

140. cikk

Az illetékes hatóságoknak történő felügyeleti adatszolgáltatással kapcsolatos feladatok

(1) Az EKB feladata azon irányadó uniós jogszabályok betartásának biztosítása, amely a hitelintézetekre követelményeket ír elő az illetékes hatóságoknak történő adatszolgáltatás terén.

(2) Az EKB ebből a célból rendelkezik a jelentős felügyelt szervezetek vonatkozásában a felügyeleti adatszolgáltatásról szóló, irányadó uniós jogszabályokban előírt feladatokkal és hatáskörökkel. A kevésbé jelentősnek minősülő felügyelt szervezetek vonatkozásában az INH rendelkezik a felügyeleti adatszolgáltatásról szóló, irányadó uniós jogszabályokban előírt feladatokkal és hatáskörökkel.

(3) A (2) bekezdés ellenére és eltérő rendelkezés hiányában minden felügyelt szervezetnek az érintett INH-val kell közölnie az irányadó uniós jogszabályoknak megfelelően rendszeresen szolgáltatandó adatokat. Kifejezett eltérő rendelkezés hiányában a felügyelt szervezetek által teljesítendő minden adatszolgáltatást az INH-khoz kell benyújtani. A kezdeti adatellenőrzéseket ezek a hatóságok végzik el és az információkat az EKB rendelkezésére bocsátják.

(4) Az EKB szervezi meg a felügyelt szervezetek által szolgáltatott adatok összegyűjtéséhez és minőségellenőrzéséhez kapcsolódó eljárásokat, az irányadó uniós jogszabályok és az EBH végrehajtás-technikai standardjai szerint és azoknak megfelelően.

141. cikk

Rendszeres időközönként történő információkérések az SSM-rendelet 10. cikke alapján

Az SSM-rendelet 10. cikkének az EKB rendszeres időközönként, meghatározott formában, felügyeleti és kapcsolódó statisztikai célokra történő adatszolgáltatás előírására vonatkozó hatáskörének megfelelően, az irányadó uniós jogszabályok szerint és azoknak megfelelően az EKB előírhatja a felügyelt szervezetek számára további felügyeleti adatok szolgáltatását, amennyiben azokra az EKB-nak az SSM-rendelettel ráruházott feladatok ellátásához szüksége van. Az EKB az irányadó uniós jogszabályokban meghatározott feltételek mellett meghatározhatja különösen a szolgáltatandó adatok konkrét kategóriáit, illetve az adatszolgáltatási eljárásokat, formátumokat, gyakoriságokat és határidőket.

4. CÍM

EGYÜTTMŰKÖDÉS AZ ÁLTALÁNOS VIZSGÁLATOK TEKINTETÉBEN

142. cikk

Általános vizsgálatok indítása az SSM-rendelet 11. cikke alapján

(1) Az EKB vizsgálatot folytat az SSM-rendelet 10. cikkének (1) bekezdésében említett bármely jogi vagy természetes személy vonatkozásában valamely EKB-határozat alapján. E határozatnak a következőket kell tartalmaznia:

a) a határozat jogalapja és célja;

b) az SSM-rendelet 11. cikkének (1) bekezdésében megállapított hatáskörök igénybevételének szándéka;

c) az a tény, hogy a vizsgálatnak alávetett személy részéről a vizsgálat akadályozása az EKB határozatának az SSM-rendelet 18. cikkének (7) bekezdése értelmében történő megszegése, a nemzeti jogszabályok sérelme nélkül, az SSM-rendelet 11. cikke (2) bekezdésében meghatározottak szerint.

(2) Ha az (1) bekezdésnek megfelelően indított vizsgálatot az SSM-rendelet 10. cikkének (1) bekezdésében említett jogi vagy természetes személy telephelyén vagy lakóhelyén végzik el, azt az 5. címben említett helyszíni vizsgálati csoportnak kell lefolytatnia.

5. CÍM

HELYSZÍNI ELLENŐRZÉSEK

143. cikk

Az EKB SSM-rendelet 12. cikke alapján történő helyszíni ellenőrzés elvégzésére vonatkozó határozata

(1) Az EKB az SSM-rendelettel ráruházott feladatok ellátása érdekében az SSM-rendelet 12. cikke szerint a 144. cikkben említett helyszíni vizsgálati csoportokat jelölhet ki az SSM-rendelet 10. cikkének (1) bekezdésében említett jogi személyek telephelyein az összes szükséges helyszíni ellenőrzés elvégzésére.

(2) A 142. cikk sérelme nélkül és az SSM-rendelet 12. cikkének (3) bekezdése szerint helyszíni ellenőrzéseket az EKB határozata alapján lehet végezni, amely legalább a következőket meghatározza:

a) a helyszíni ellenőrzés tárgya és célja; és

b) az a tény, hogy a helyszíni ellenőrzésnek alávetett jogi személy részéről annak akadályozása az EKB határozatának az SSM-rendelet 18. cikkének (7) bekezdése értelmében történő megszegése, a nemzeti jogszabályok sérelme nélkül, az SSM-rendelet 11. cikke (2) bekezdésében meghatározottak szerint.

(3) Ha a helyszíni ellenőrzés az EKB határozata alapján elvégzett, a 142. cikkben vizsgálatot követi, és amennyiben a helyszíni ellenőrzés célja és hatóköre a vizsgálatéval megegyezik, az EKB és az INH tisztviselői és más általuk felhatalmazott személyek ugyanazon határozat alapján kapnak bejutási engedélyt a vizsgálattal érintett jogi személy telephelyére és ingatlanára, az SSM-rendelet 12. cikkének (2) és (4) bekezdésével összhangban és 13. cikkének sérelme nélkül.

144. cikk

A helyszíni vizsgálati csoport létrehozása és összetétele

(1) Az EKB felel a helyszíni vizsgálati csoport INH-k bevonásával történő létrehozásáért és összetételéért, az SSM-rendelet 12. cikkének megfelelően.

(2) Az EKB jelöli ki a helyszíni vizsgálati csoport vezetőjét az EKB és az INH személyzetének tagjai közül.

(3) Az EKB és az INH konzultálnak egymással és megegyeznek az INH helyszíni vizsgálati csoportok vonatkozásában rendelkezésre álló forrásinak felhasználásáról.

145. cikk

A helyszíni ellenőrzés eljárása és bejelentése

(1) Az EKB a helyszíni ellenőrzésnek alávetett jogi személyt legalább helyszíni ellenőrzés megkezdése előtt öt munkanappal értesíti a 143. cikk (2) bekezdésében említett EKB-határozatról és a helyszíni vizsgálati csoport tagjainak nevéről. A helyszíni ellenőrzés lefolytatásának helye szerinti tagállam INH-ját legalább egy héttel a helyszíni ellenőrzéssel érintett jogi személy értesítése előtt értesíti az ellenőrzésről.

(2) Ha az ellenőrzés megfelelő lebonyolítása és eredményessége ezt megköveteli, az EKB anélkül is elvégezheti a helyszíni ellenőrzést, hogy arról előzetesen értesítette volna a felügyelt szervezetet. Az INH-t az ilyen ellenőrzés megkezdése előtt a lehető legkorábban értesíteni kell.

146. cikk

A helyszíni ellenőrzés elvégzése

(1) A helyszíni ellenőrzést végzők követik a helyszíni vizsgálati csoport vezetőjének utasításait.

(2) Amennyiben a helyszíni ellenőrzésnek alávetett szervezet jelentős felügyelt szervezet, a helyszíni vizsgálati csoport vezetőjének feladata a helyszíni vizsgálati csoport és az adott jelentős felügyelt szervezet felügyeletéért felelős közös felügyeleti csoport közötti koordináció.

XII. RÉSZ

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

147. cikk

Az EKB általi közvetlen felügyelet megkezdése a feladatok EKB által első alkalommal történő átvétele alkalmával

(1) Az EKB 2014. november 4-e előtt legalább két hónappal határozatot intéz minden olyan felügyelt szervezethez, amelynek vonatkozásában átveszi az SSM-rendelettel ráruházott feladatokat, megerősítve, hogy a szervezet jelentős felügyelt szervezet. Azon felügyelt szervezetek esetében, amelyek jelentős felügyelt csoport tagjai, az EKB az EKB határozatot a konszolidációnak a mechanizmusban részt vevő tagállamokon belüli legmagasabb szintjén álló felügyelt szervezettel közli, és biztosítja azt, hogy a jelentős felügyelt csoportba tartozó felügyelt szervezetek megfelelő tájékoztatást kapjanak. Ezek a határozatok 2014. november 4-én lépnek hatályba.

(2) Ha az EKB az (1) bekezdés ellenére 2014. november 4-e előtt megkezdi az SSM-rendelettel ráruházott feladatok ellátását, az érintett szervezethez és INH-hoz határozatot intéz. E rendelet eltérő rendelkezése hiányában ez a határozat a közléssel lép hatályba. Az érintett INH-t az ilyen határozat meghozatalára vonatkozó szándékról a lehető legkorábban értesíteni kell.

(3) Az (1) bekezdés szerinti határozat elfogadása előtt az EKB az érintett felügyelt szervezet számára lehetőséget ad írásbeli nyilatkozattételre.

148. cikk

Az INH részéről a felügyeleti múlt és a kockázati profil tekintetében az EKB-nak nyújtandó jelentés formátumának meghatározása

(1) Az INH-k legkésőbb 2014. augusztus 4-ig közlik az EKB-val az általuk engedélyezett hitelintézetek nevét, és az ezekre a hitelintézetekre vonatkozó jelentést az EKB által meghatározott formában.

(2) Ha az EKB az (1) bekezdés ellenére 2014. november 4-e előtt megkezdi az SSM-rendelettel ráruházott feladatok ellátását, felkérheti az INH-t, hogy a felkérésben megadott ésszerű határidőn belül közölje az EKB-val az érintett hitelintézetek nevét, és az ezekre a hitelintézetekre vonatkozó jelentést az EKB által meghatározott formában.

149. cikk

A folyamatban lévő eljárások folytonossága

(1) Az EKB eltérő döntésének hiányában ha valamely INH olyan felügyeleti eljárást indított, amely az SSM-rendelet alapján az EKB hatáskörébe kerül át és erre 2014. november 4. előtt kerül sor, a 48. cikkben megállapított eljárásokat kell alkalmazni.

(2) A 48. cikkben foglaltaktól való eltérésként ez a cikk a szokásos eljárásokra is vonatkozik.

150. cikk

Az INH-k által hozott felügyeleti határozatok

Az SSM-rendelettel az EKB-ra ruházott hatáskörök gyakorlásának sérelme nélkül az INH-k által 2014. november 4. előtt hozott határozatok változatlanul érvényben és hatályban maradnak.

151. cikk

Azok a tagállamok, amelyeknek az euro válik fizetőeszközévé

(1) A (2) bekezdés szerint olyan körülmények között, amikor az EUMSZ 139. cikke szerinti eltérés az EUMSZ 140. cikkének (2) bekezdése szerint megszűnik valamely tagállam vonatkozásában, a 148–150. cikket megfelelően alkalmazni kell az e tagállamok INH-ja által indított felügyeleti eljárások vagy meghozott felügyeleti határozatok tekintetében.

(2) A 149. és 150. cikkben foglalt, a 2014. november 4-é re vonatkozó hivatkozást úgy kell értelmezni, hogy arra a napra vonatkozik, amikor az érintett tagállamban az eurót bevezetik.

152. cikk

A hatályos megállapodások folytonossága

Továbbra is hatályban marad a valamely INH által 2014. november 4-e előtt más hatóságokkal megkötött minden olyan együttműködési megállapodás, amely legalább részben az SSM-rendelettel az EKB-ra ruházott feladatokra vonatkozik. Az EKB a szóban forgó megállapodásra irányadó eljárásnak megfelelően dönthet a hatályos együttműködési megállapodásokban való részvételről vagy harmadik személyekkel az SSM-rendelettel az EKB-ra ruházott feladatok vonatkozásában új együttműködési megállapodások létrehozásáról. Az INH csak olyan mértékig alkalmazhatja tovább a hatályos együttműködési megállapodásokat, amennyiben azokban az EKB nem lépett a helyébe. Amennyiben a hatályos együttműködési megállapodások végrehajtása érdekében szükséges, az INH feladata az EKB támogatása, különösen a megállapodás alapján fennálló jogainak gyakorlása és kötelezettségeinek teljesítése az EKB-val koordinálva.

153. cikk

Záró rendelkezések

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Frankfurt am Mainban, 2014. április 16-án.

az EKB Kormányzótanácsa részéről

az EKB elnöke

Mario DRAGHI